

Belső szobában világjárvány idején

**„Ország, ország, ország!
Hallgass az Úr szavára!”**

(Jeremiás 22,29)

*Bejegyzések az Útmutató igéi alapján
Szeverényi János Facebook-oldaláról
2020 tavasz*

A Híd magazin melléklete

MÁRCIUS 2.

Isten nem csoki-, kóla-, ima- és csodaautomata

Ő Isten, nem ember, nem mi alkottuk őt, hanem Ő minket. Nem tulajdonunk, nem előkapható bálvány, nem joystickkal irányítható varázsló bácsi. Nem gyülekezetünk berendezési tárgya, teológiai tétele. Jób, Keresztelő János, István vértanú és sok millió üldözött keresztyén szenvedése és kinhalála cáfolja a naiv, szimpla hitet. Nem a jézusi gyermeki hitre gondolok. A naiv hit összetörhet, kiégphet, lázadássá változhat. A naiv hívő üzenet akar kötni Istennel: én adok imát, jó cselekedeteket, gyülekezeti aktivitást, te pedig, Istenem, őrizd meg, gyógyíts meg, és úgy általában adj meg nekem minden jót. Ha ez nem így történik, elbizonytalanodunk hitünkben.

Sokan félreértik az igében található isteni ígéretek az imameghallgatásról: „...amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.” (Jn 16,23) Leginkább az „amit csak” lehetősége hoz sokakat izgalomba, és könnyen átsiklanak afelett, hogy Jézus azt,

hogyan kérhetünk, összeköti az Ő nevében való kéréssel. Ez nyilván nem csupán a szavak kimondását jelenti, hanem a Jézus tanításával, akaratával, Lelkével való aláztos azonosulást. Ez vonatkozik a többi kérő imával kapcsolatos ígére is. Isten hall minden imát, de nem teljesít minden kérést. Isten nem lehet számonkérni. Az Ő útjai nem a mi útjaink. Amit ma nem értünk, később érthetjük meg, vagy talán csak a színről színre látáskor.

„Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál.” (Róm 8,28) Ez az ige nem azt jelenti, hogy ami velünk történik, az mind jó. Nem! Átéltünk gonosz támadásokat, szenvedéseket, természeti katasztrófákat, alapvető értékeket megkérdőjelező diktatúrát, családi tragédiákat. Értsük meg, ezeket nem Isten küldi ránk! Ezek a bűnbe esett, bűnben élő világ kiszolgáltatottságából fakadnak. Isten tud róluk, meg is akadályozhatná, de ilyen alapon folyamatosan beavatkozhatna minden ember minden döntésébe. Ugyanakkor láthatunk, átélhetünk különleges csodákat is.

A gondviselés lényege, hogy Ő tud rólam, ismeri fájdalmaimat, övé vagyok, testem a Szentlélek temploma. „Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött, s ha ez a bőröm szertefoszlik is, testemben látom meg az Istent.” (Jób 19,25–26)

Ha mindent és mindenkit elveszitek is, őt nem. „Kincset, életet, / Hitvest, gyermeket / Mind elvehetik. / Mit ér ez önekik?! / Mienk a menny örökre!” (Luther) Ő az átkot áldásra tudja változtatni itt a földön, vagy majd a nagy találkozáskor. Jób szenvedésére Krisztus keresztje a válasz.

Tükör, protestáns cigánymissziós lap – 2019

MÁRCIUS 5.

„Tartsd meg tehát Istenednek,
az Úrnak a parancsolatait,
az ő útjain járj, és őt féld!” (5Móz 8,6)

„De te maradj meg abban,
amit tanultál,
és amiről megbizonyosodtál.” (2Tim 3,14)

Amiből Isten népe nem engedhet: az élet törvénye,
a Tíz Ige, a teremtési, természetes rend, a megtérés

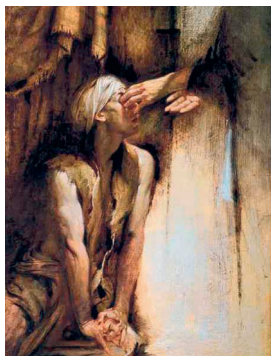
szükségessége, a „szeretet által munkálkodó hit”.

A korszellem ezeket kérdőjelezi meg, negligálja, vagy éppen céltáblaként használja. Az ősi rendet felrúgni büntetlenül nem lehet.

A kegyelmes és irgalmas Jézus, aki életét adta az emberekért, nem eltörölni, hanem betölteni jött a törvényt.

Minden másban lehet, sőt kell változnia az egyháznak, hogy érthető legyen korosztályában, kultúrájában.

MÁRCIUS 6.

„Akkor majd kinyílnak a vakok szemei és megnyílnak a süketek fülei.” (Ézs 35,5)

„Szegényeknek hirdettetik az evangélium.” (Mt 11,5b)

Messiási jelként néhány vak szemét meggyógyította Jézus, de nem nyitott csoda-szemészetet. Feltámasztott három halottat, de nem lett ebből vállalkozás.

Imádkozunk gyógyulásért, időnként csodákat átélve, de ez nem automatizmus.

Isten szentjei néha rendkívüli szenvedéseket is átélnek.

Fókuszáljunk a megváltás céljára:

Isten megnyitja lelki látásodat, hallásodat,

új szívet kapsz a régi, fáradt, több „infarktust” átélt helyére, kezedet, lábadat rehabilitálja, hogy jó irányba menj, és karod áldást jelentsen másoknak,

különleges nyelvterápiát is átélhetsz, minek következtében szavaid vigasztalnak, gyógyítanak, mennyei erők gondolkodásodat, „agyadat” is helyre teszik.

Meggyógyulsz a legnagyobb betegségből, lelki rákból, a bűn kényszeréből, az istennélküliség árvaságából, a reménytelenségből.

„Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked Krisztus.” (Ef 5,14b)

Ez az evangélium, a jó hír, örömhír a „szegényeknek”.

MÁRCIUS 7.

*„Mondjatok igazat egymásnak!
Hozzatok igaz és békét szerző
ítéletet kapuitokban!” (Zak 8,16)*

*„[A szeretet] nem örül a hamisságnak,
de együtt örül az igazsággal.” (1Kor 13,6)*

A Széchenyi fürdő gyógymedencéjében beszélgettem egy nyugdíjas tanárral, aki azt bizonygatta, hogy ő azért ateista, mert nem hiányzik neki Isten. Szíven ütött ez a mondat.

Többek között azért is, mert az ateizmushoz erős hitre van szükség.

Átjárja, átítatja életünket, kultúránkat a hamisság, csúsztatás, mellébeszélés. A történelemben talán először jön létre egy kultúra, amely vallástalan, amely Isten nélkül szeretne élni. A mai valástalanság előzménye Isten trónfosztása. Az ember magát tette istenné. Úgy él, beszél, gondolkodik, ahogy neki tetszik. Ebből következik a zűrzavar, értékvesztés. Ez a fajta liberalizmus, az ösbűn tombolása, amely lejáratja, tönkreteszi a szabadságot. *„Csakugyan azt mondta az Isten...?”* (1Móz 3,1b) Az Örökkévaló féltve szeret minket. Őv a céltévesztéstől és annak következményeitől, fájdalmaitól. Ezért mondta a prófétán keresztül:

„Jaj azoknak, akik azt mondják a rosszra, hogy jó, és a jóra azt, hogy rossz, akik a sötétséget világosságnak, a világosságot pedig sötétségnek mondják, akik azt állítják a keserűről, hogy édes, az édesről pedig azt, hogy keserű!” (Ézs 5,20)

Ideje lenne felébredni, mert a bűnnek nincs határa, a lejtőn nem lehet megállni. Jézus a szabadító, de senkit nem fog berángatni az üdvösségbe.

Drága Uram, te látod szívemet. Hiszek benned. Megkereszteltek, konfirmáltam, időnként tempolomba is járok, olvasgatom a Bibliát, de néha összezavarodom, bukdácsolok. Erőmet meghaladó nyomás alatt tartja hitemet a világban működő istentelenség, szabadosság, hamisság. Uram, könyörülj rajtam, bűnösön! Ne hagyj elveszni! Önts ki szívembe Szentlelkedet, az erőnek, józanságnak, szeretetnek Lelkét! Adj megtérést, megújulást, aki magad vagy az út, az igazság és az élet. Ámen.

MÁRCIUS 9.

„Vétkeitek miatt elestek e javaktól!” (Jer 5,25b)

„Hiszen nem azt teszem,
amit akarok: a jót,
hanem azt cselekszem,
amit nem akarok: a rosszat.” (Róm 7,19)

Ezt nem egy gazember írta, hanem a legnagyobb apostol. Kihúzta a talajt minden perfekcionizmus, farizeusság, szenteskedés, hívő gőg alól. Az újjászületett ember megkapja a lehetőséget a tisztaságra, lelki győzelemre, de a harc a megtérés pillanatától az „utolsó kapavágásig” tart. Nem akar vétkezni, ismeri a szabadság ízét. Ha mégis bukdácsol vagy elesik, van kihez fordulnia: a bűnösök barátjához. SDG.

MÁRCIUS 10.

„Életemnek ereje az Úr,
kitől rettegnék?” (Zsolt 27,1b)

„Mert nem a félelem lelkét
adta nekünk Isten,
hanem az erő, a szeretet
és a józanság lelkét.” (2Tim 1,7)

Természetes emberi érzés a félelem, a féltés. Ezt nem elfojtani kell, hanem szembenézni vele, kimondani, lehetőség szerint az okokat megelőzni, kivédeni; és legfőképp az Úrnak adni. A kezeletlen félelem „megeszi a lelkét”. Esztelenség, amit a felelőtlen, buzgó hit mond: velem nem történhet meg. Add, Uram, minden értelmet meghaladó békédet, az erő, a szeretet, a józanság lelkét!

MÁRCIUS 11.

„[A mennyei Király]
minden tette helyes,
eljárása igazságos,
és meg tudja alázni azokat,
akik kevélyen élnek.” (Dán 4,34)

Jézus mondja:
„Vegyétek magatokra az én igámat,
és tanuljátok meg tőlem,
hogy szelíd vagyok és alázatos szívű,
és megnyugvást találtok lelketeknek.” (Mt 11,29)

Jó lenne, ha a világot folyamatosan érő megpróbáltatások, csapások kijózanodásra, megtérésre vezetnék.
Az egyetemesség vált kevélység összeomlásához elég egy láthatatlan vírus.
A Megváltó receptje: alázat.

MÁRCIUS 12.

„Pereld peremet, [Uram,]
és válts meg,
ígéreted szerint
tartsd meg életemet!” (Zsolt 119,154)

„Amikor Fülöp odafutott, hallotta,
hogy Ézsaiás prófétát olvassa,
és megkérdezte tőle:
Érted is, amit olvasol?
Erre az így válaszolt:
Hogyan érthetném,
ha valaki meg nem magyarázza?
És megkérte Fülöpöt,
hogy szálljon fel,
és üljön mellé.” (ApCsel 8,30–31)

„Mindnyájan elfordultak tőle, egyaránt megromlottak. Senki sem tesz jót, egyetlen ember sem.”
(Zsolt 14,3)

Ha Isten perelne ügyünkben, mehetnénk a „levesbe”.

A Bárány, akiről Fülöp beszél az etióp főembernek, azért jött, hogy átvegye, hordozza, megbocsássa vétkeinket.

A vírus miatt sok templom bezár.

Vegyük észre, hogy a legtöbb történet az evangéliumokban és a Cselekedetek könyvében nem hasonlít a mi istentiszteleteinkhez.

Jézus és itt Fülöp nem liturgizált, nem prédikált, hanem beszélgetett a Lélek vezetésében.

A legkülönbözőbb helyszíneken, helyzetekben.

Ezekből a természetes párbeszédéből vesszük a prédikációs igéket.

Legyünk a templomban is természetesek, egyszerűek, érthetőek, mint volt Jézus, vagy ebben az esetben Fülöp apostol.

Erre is taníthat minket ez a fránya járvány.

MÁRCIUS 14.

„Mert nálad van az élet forrása,
a te világosságod által
látunk világosságot.” (Zsolt 36,10)

„Akié a Fiú, azé az élet.” (1Jn 5,12)

Több vélemény látott napvilágot a járvány mögöttes okáról: véletlen mutáció, titkosszolgálat vagy háttérhatalom akciója, az ördög műve, Istentől jövő figyelmeztetés vagy ítélet... Nem tudom.

Azt viszont gondolom, hogy ez egy egyetemes megrázó tapasztalat, egy különös fék a pusztulásba rohanó világnak.

Nincs jövő megtérés, metamorfózis nélkül.

Isten a Bibliában nem vallásról, felekezetekről, intézményekről beszél, hanem az ÉLETRŐL.

Ő alkotott minket, Ő az élet forrása, maga az élet.

Jézusban mindezt elérhetővé tette minden embernek.

Az emberiség megsértette az isteni teremtettségben kapott életet.

„...az Úr szól, és hívja a földet...” (Zsolt 50,1)

Néhányan haragudtak rám, és gúnyolódtak pár évvel ezelőtt, amikor egy írásomnak és egy könyvecskémnek ezt a címet adtam: *Megtérsz vagy meghalsz?* Nem lenéző fenyegetés motivált, hanem a féltő szeretet.

Ma is így gondolom.

MÁRCIUS 15.

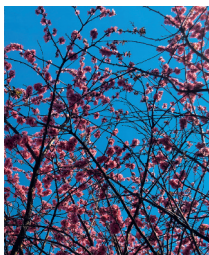

„Azért ezt mondta neki
[Salamonnak] Isten:
Mivel ezt kérted,
és nem kértél magadnak hosszú életet,
nem kértél gazdagságot,
és nem kérted ellenségeid életét,
hanem értelmet kértél,
hogy törvényemnek engedelmességedre
tudj kormányozni,
ezért teljesítem kérésedet...” (1Kir 3,11–12)

„Keressétek először
Isten országát és az ő igazságát,
és mindezek ráadásként
megadatik majd nektek.” (Mt 6,33)

Salamon Betsabé és Dávid fia. Az előtte született „szerelemgyerek” meghalt. Bűnbánat, megtérés után új kezdetet kaptak a szülők. Ennek egyik gyümölcse Salamon volt, akit „az Úr szeretett”. Pedig ő sem volt puritán szent. Nagy karakter volt, szeretett élni, sokat hibázott. De a legfontosabbat tudta: Istentől kapott bölcsesség nélkül értelmetlen minden. Talán rátalálunk erre az igazságra a mai krízisben:
„Keressétek először Isten országát...”

MÁRCIUS 16.

„A felséges Istenhez kiáltok,
Istenhez, aki mellém áll.” (Zsolt 57,3)

„De aki mindvégig kitart,
az üdvözülni.” (Mt 24,13)

Ismert celeb megnyalt egy fémkilincset, bizonygatva, hogy neki nem árt a vírus. Az emberi idiotizmusnak nincs határa. Az is egy vírus...

Hallva, látva a fokozódó helyzetet, sokunkban kialakulhat egy belső szorongás, ha a világra, az országra, barátainkra, családjainkra gondolunk. Ezt én is ismerem.

A szuperhívők legyenek kicsit csendesebbek, akik most „megdorgálják”, elűzik ezt a betegséget, és azt hirdetik, hogy aki „halálosat iszik, annak nem árt”.

Imádkozzatok, kérjétek, dorgáljatok, higgyetek, de alázatban, tudva azt, hogy Isten nem ugráltatható. És igen, hiszünk a csodákban is.

Ugyanakkor mi, egyszerű keresztyének se engedjünk a gyötrő félelemnek.

Isten erősítse meg lelki-szellemi immunrendszerünket!

Jézus olyan békeséget ígért az övéinek, amelyet a világ nem adhat. Minden krízis lehetőség egy egészséges számvetésre, váltásra. Megláthatjuk, hogy mi az érték az életben.

Kís léleknyugtatónak küldöm szeretettel ezt a tegnap készült fotót. „Az vagy, amire nézel” – hirdette Gyökössy Bandi bácsi. Emeljük fel tekintetünket a fényre, a szépre!

És örüljünk a mai biztató ígéseknek.

MÁRCIUS 16.

Van halálósabb, mint a koronavírus

A televízióban látott mai parlamenti közvetítésen senki nem mosolygott. Mindenkinek döbbenet volt az arcán. Összeszorul a szívünk, mert nem tudjuk, hogy igazán mi történik velünk, milyen

időket élünk. A kormány döntése szerint talán holnap már nem lehetne ez a rendezvényt sem megtartani. Azt ajánlják, hogy ma éjféltől csak családi körben jöjjünk össze. Ezért is külön ajándék és kegyelem, hogy Szentlélek által együtt lehetünk a sokat kárhozott interneten keresztül.

Néhány hete nem gondoltuk volna, hogy egy jóléti társadalomban, Európában is megtörténhet, hogy elvételnek tőlünk olyan esélyek, lehetőségek, amelyek eddig természetesesek voltak, és olyan élmények érnek bennünket, amilyeneket most élünk át. Bezártak a mozik, a színházak. Különösen szíven ütött, amikor bejelentették, hogy az olasz katolikus templomok is bezáródtak, több ezer magyarországgal együtt.

Több mint harminc évvel ezelőtt, fiatal lelkészként műtetre készültem. Egy futballbaleset után Manninger professzor úr négy órán keresztül fúrta, faragta a csontjaimat, és először éltem át, hogy műtét előtt beszóltak a kórterembe: „Szeverényi úr, készüljön!” Ez annyit jelentett, hogy le kellett venni minden ruhát, egy zöld lepedőt helyeztek rám, és a betegszállítók végigtoltak a folyosón. Egyre hidegebb helyre kerültem. Ott nem volt nálam sem Biblia, sem papi palást, sem gitár, sem közösség, sem gyülekezet, de még egy gatyá sem. Megkaptam a műtét előtti rutininjekciót, hogy megnyugodjak egy kicsit, esetleg szállítás közben le ne ugorjak a kocsirol... Akkor a 23. zsoltár jutott eszembe, amely talán a világ legismertebb zsoltára. Ebben Dávid király így imádkozott: *„Ha a halál árnyéka völgyében járok is (vagy éppen a kórházi folyosón tolnak), nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy...”* (Zsolt 23,4a) Mondtam ezt beinjekciózva, ruha és minden egyéb nélkül. Amikor jött felém a „fekete maszk”, nem tudtam, hogy mikor és hogyan ébredjek majd föl.

Testvéreim, akár tudunk hinni, akár nem, halljuk meg azt, hogy Isten hívja a Földet. Isten keres minket olyan helyzetben, amikor közülünk sokan érzik már évek óta, hogy valami baj van a világban. Mintha megbolondultunk volna, különösen a nyugati civilizáció. Mintha drogos lenne az egész világ. Alapvető eredeti értékeket negligálunk, teszünk félre vagy taposunk meg. Köztük a Tíz Igét, a Tízparancsolatot, amely nélkül nincs élet. Ha valaki nem hívő, akkor is érzi, hogy nem lehet ezek nélkül élni, mégis megpróbálkozunk vele. Isten Szentlelke írta a szívembe ma este, és ki kell mondanom, hogy van egy veszélyesebb vírus a koronavírusnál. A hívők is tartanak ettől az egész megbolondult helyzettől, de létezik egy veszélyesebb és halálosabb vírus ezen a földön: az istennélküliség, hogy elszakadtunk a Forrástól. Itt van mögöttem a Duna. Ha a forrását eltöm-nék, gátat szabnának neki, akkor nem lenne itt ez a folyó, amely kilenc országnak ad életet.

Tragédia, hogy a történelemben talán először próbál felépülni egy civilizáció – itt, Európában – Isten és hit nélkül, vallás nélkül. Az ember magát tette istenné, és ez nagyon kiszolgáltatott és veszélyes állapot. Úgy látom, hogy a világ a pusztulás felé tart. Most kaptunk egy különös féket, hogy lassítsunk, gondolkozzunk, csendesedjünk le, keressük azt, ami igazi érték az emberi életben.

Dávid király egy nagyon tehetséges, de hozzánk hasonlóan esendő ember volt, aki szintén felépítette a maga birodalmát, de emellett nagyokat bukott. Mégis kapott az Istentől megtérési lehetőségeket. A leghatalmasabb uralkodók közé tartozott, mégis lefeküdt a padlóra, sírt, nem evett. Bőjtölt és imádkozott, hogy Isten adjon neki esélyt. Meggyőződésem, hogy nekünk is ezt kell tennünk. Akik még tudunk imádkozni, ma is, ezekben a napokban is kiáltunk a Teremtőnk-höz, a Forráshoz, hogy ne pusztuljunk el. Van reményiségünk, hogy ez a vírus talán valahogy eltűnik. De semmi sem biztos, semmit sem tudunk róla.

Befejezésül hadd olvassam fel a már említett zsoltárt, amelyet sokan ismernek kívülről. Még fontosabb, hogy Szentlélek által „belülről” tudjuk ma este imádkozni: *„Az Úr az én pásztorem, nem szűkölködöm. Fűves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért. Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vesszöd és botod megvigasztal engem. Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam. Bizony, jóságod és szereteted kíséri életem minden napján, és az Úr házában lakom egész életemben.”*

Drága Urunk!

Köszönjük, hogy hívod a földet, keresed az embert, ahogy valamikor kerested Ádámot a kertben: Ádám, hol vagy? Ember, hol vagy? Ma is halljuk a nevünket, hogy keresel minket. Talán úgy érezzük, magatehetetlenek vagyunk, de te szóltál a negyednapos hullához, Lázárhoz is: Jöjj ki! Szóltál a leánykához: Nokedl mondok, kelj fel! És felkelt a halott. Feltámadt a naini ifjú is.

Urunk, haldoklik ez a mi civilizációnk, kultúránk. Az istentelenségünkbe szinte belefulladásunk. Könyörülj rajtunk, Urunk! Kiáltunk hozzád, meg akarunk térni hozzád, mert hívsz minket. Áldassék a te szent neved örökké! Könyörülj rajtunk, adj megtérést, megújulást népünknek, Európának, a Nyugatnak, az egész világnak, amelyet úgy szerettél, hogy életedet adtad érte.

Ámen.

Elhangzott az Ez az a nap! rendezvényén az A38 hajón

MÁRCIUS 17.

„[Parancsolataid] szolgádat is figyelmeztetik.” (Zsolt 19,12)

„Gyakorold magad a kegyességben.” (1Tim 4,7b)

A koronavírusnál van egy veszélyesebb, halálosabb vírus, betegség: az istennélküliség.

„Mi, hívő emberek, gyakorlatilag mennyire ateisták vagyunk! Mert mi is az ateizmus? Nem istentagadás. Az »a« fosztóképző; tehát a jelentése: Isten-nélküliség, Isten hiánya, Isten kihagyása a gondolkozásból, cselekvésből, tervekből, mindennapiságból, a tulajdonképpeni életből.” (Joó Sándor)

Az elmúlt évtizedekben elszabadult a pokol: háborúk, terror, gyűlölködés, a nemzet, a család, a házasság szétverése, megvetése, abortuszok milliói, hedonizmus, materializmus, libertinizmus, a tekintély (például szülői) lerombolása, önpusztítás a legkülönbözőbb módon: alkohol, drog, nikotin, szexizmus, pornó, szerencsejáték, netfüggőség...

Ilyenek miatt omlottak össze a történelem folyamán nagy birodalmak.

Bűnbánattal, szégyenkezve ki kell mondanunk: az egyházak, lelkészek, hívők, én is, a korszellem hatása alá kerültünk. Megfertőztük egymást.

Mai ige: „Parancsolataid szolgádat is figyelmeztetik.”

A világrengető járványhelyzet adjon alkalmat személyes és közösségi eszmélődésre, megtérésre.

Most nem az a fájdalmas elsősorban, hogy bezártak a templomok, hogy nem vehetünk együtt úrvacsorát.

Lehet élni mozgalmas egyházi életet Isten nélkül is.

Uram, igéd engem is figyelmeztet ma.

„Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád!” (1Sám 3,9b)

„Ha majd bezárom az eget, és nem lesz eső, vagy parancsolok a sáskáknak, hogy tarolják le a földet, vagy ha dögvészt bocsátok népemre, de megalázza magát népem, amelyet rólam neveztek el, ha imádkoznak, keresnek engem, és megtérnek gonosz utaikról, én is meghallgatom a mennyből, megbocsátom vétküket, és meggyógyítom országukat.” (2Kron 7,13–14)

MÁRCIUS 19.

„[Az Úr] feljűk fordult az Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal kötött szövetségért. Nem akarta őket elpusztítani, és nem vetette el őket maga elöl mindedig.” (2Kir 13,23)

„Mert megbánhatatlanok az Isten ajándékai és az ő elhívása.” (Róm 11,29)

Sokan töprengenek Isten szerepéről a mai helyzetben. Isten büntetése a járvány? Ha ez természetes jelenség, akkor miért nem állítja le? Miért halnak meg a rászorultakat segítő orvosok, papok is? Ők bűnösebbek voltak nálunk?!

Többen idézik a 91. zsoltárt: „Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz, pajzs és páncél a hűsége. Nem kell félned a rémségektől éjjel, sem a suhanó nyílától nappal, sem a homályban lopódzó dögvésztől, sem a délben pusztító ragálytól. Ha ezren esnek is el melletted, és tízezer jobbod felől, téged akkor sem ér el.”

És mégis elér, mégis megbetegszenek és meghalnak hívő emberek is.

A Szentírásban is megjelent az a gondolat, hogy a jókat, a hívőket nem érheti baj. Ez sok esetben így is van, de a bűnök következtében szenvedő világban időnként fordítva mennek a dolgok: a „gonoszoknak” jól megy, a hívők pedig szenvednek.

Dániel megmenekült az oroszlántól, sok ezer hívő zsidó és keresztyén viszont mártírrá lett.

Elfelejtjük, hogy Jézus sokszor és egyértelműen beszélt az Ő követőit érő megpróbáltatásokról, üldözésekről, gyűlöletről.

A hívők is osztoznak a vajúdo világ sorsában: katasztrófák, háborúk, járványok.
Ahogy a „bűnösök” is élvezik ma még Isten jóságát: napsütés, víz, megélhetés...
Hiszünk a gondviselésben, de tudjuk, hogy törékeny világunkban minden mulandó, bármit el-
veszíthetünk.

A legfontosabbat viszont nem: az Istennel való kapcsolatot, az údvösséget, az örök életet,
a belső békét, az élő hitet, Isten országának jelenvalóságát. Isten az élet Istene.

MÁRCIUS 20.

*„Megóv engem [az Úr]
sátrában a veszedelem napján.
Elrejt sátra mélyén.” (Zsolt 27,5)*

*„Ezért Krisztusért
örömöm telik erőtlenségekben,
bántalmazásokban, nyomorúságokban,
üldöztetésekben és szorongattatásokban,
mert amikor erőtlen vagyok,
akkor vagyok erős.” (2Kor 12,10)*

Ezek a bibliai idézetek a herrnhuti *Losung*ból (evangélikus *Útmutató*) valók. Nem tudom,
Isten ezt hogyan csinálja. Hogy lehet ennyire aktuális egy előre szerkesztett anyag?!

Az Isten sátra az Ő jelenléte. Itt nem valami transzcendens varázslatról van szó, hanem
a nyomorúságban, erőtlenségben is működő kapcsolatról.

A szent sátorban, a szentek szentjében, az Ő jelenlétében nincs helye a bűnnek.

A megtérés, megtisztulás következménye, ajándéka ez az elrejtettség.

Nagyszerű, hogy sok ezren imádkoznak az országban és a világban.

Üresek a templomok, de a lelki-szellemi templomok, sátrak élénkek.

Legyen ez a nagy nyomorúság a lelki ébredés kezdete!

MÁRCIUS 21.

*„Így szól az Úr:
Békességet adok az országban:
ha lefeküsztek,
senki sem riaszt föl benneteket.” (3Móz 26,6a)*

*„Isten békessége,
mely minden értelmet meghalad,
meg fogja őrizni
szíveteket és gondolataitokat
Krisztus Jézusban.” (Fil 4,7)*

A „minden értelmet meghaladó” békét nem lehet kimedítálni, ehhez nem elég a mentális
gyógyítás, a nyugtató és más egyéb eszköz.

Akkor sem nyugszom meg, ha bespájzokok maszkból, kézfertőtlenítóből, konzervből.

Ezeknek a maguk helyén lehet pozitív szerepe.

A mai csodálatos áldások, igék az élő Istentől kapott békességről szólnak.

A bűn, a bűnös élet miatt megszakadt kapcsolat helyreállítása a cél.

Megbékélni Istennel Jézus által.

Ő a „béke fejedelme”.

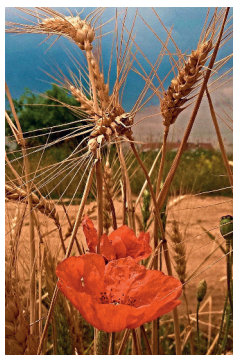
A békesség a Szentlélek gyümölcse.

Ebből következik az emberek közötti béke.

Ha Isten kegyelméből elvonul ez a járvány, nem térhetünk vissza a régi életünkhöz.

A megrázkódtatás hozzon megújulást!

MÁRCIUS 22.

*„Ha a földbe vetett búzaszem
nem hal meg,
egymaga marad;
de ha meghal,
sokszoros termést hoz.” (Jn 12,24; heti ige)*

A járványesemény mindent megváltoztat.
Nemzedékünk, a jóléti társadalom ilyen egyetemes drámát még
nem élt át.
Akár akarjuk, akár nem, mindenki megváltozik.
A búzaszem nem azért bújjik meg a földben, hogy elvonuljon föltötte
a csapás, hanem a változásért, a metamorfózisért.
Általánossá vált az individualizmus és az egoizmus.
Ez teszi romlottá és reménytelenné a közösséget.
A mag halálából fakad az élet.
Jézus ilyen maghalált halt.

Az Atya szíve hasadt meg az emberért.
Halálából élet fakadt.
Adja Isten, hogy vele haljunk, és vele éljünk!

MÁRCIUS 24.

*„Az Úrnak minden útja igaz,
és minden tette jóságos.” (Zsolt 145,17)*

*„Ezért... szüntelenül imádkozunk
és könyörgünk értetek,
hogy tökéletesen megismerjétek az ő akaratát
minden lelki bölcsességgel és belátással...” (Kol 1,9)*

Sokan idézik a Szentírás őrizetre, védelemre vonatkozó részeit ezekben a napokban. Mint például:
*„Eredj, népem, menj be szobádba, és zárd magadra az ajtót! Rejtőzz el egy rövid pillanatra, míg
elmúlik az Úr haragja.” (Ézs 26,20)*

A Biblia egyes részeit nem jó kiragadni a teljes összefüggésből.

Ennek a mondatnak is van aktualitása, de Isten igéje annál többet üzen nekünk, mint hogy
a WHO tanácsára bújjunk el néhány hétre, mossunk gyakrabban kezet, nézzünk televíziót és
rettegjünk a fulladásos haláltól...

Nem gondolom, hogy bárkinek ezen a földön pontos tudása lenne arról, hogy mi Isten szerepe
ebben a krízisben: adta, hagyta; az apokalipszis eleje, közepe, vége...?

Abban viszont biztosak lehetünk, hogy az ilyen helyzet rávezethet minket életünk átgondolására.

Amiért Pál is imádkozik: *„...hogy tökéletesen megismerjétek az ő akaratát, minden lelki bölcsességgel és belátással.”*

A rejtett szobában, de a templomban is megbújhatunk Isten elől, a megtérés elől.

Az elmúlt években és hónapokban sokan éreztük, hogy így nem mehet tovább a világ sora,
valami változás készül, ami mindent megmozgat, átalakít. Ez most itt van.

Ne a járvány okait kutassuk elsősorban. Majd meghallgatjuk a tudósokat erről.

Lássuk meg ennek a nagy nyomorúságnak a lehetőségeit. Atokból áldás jöhet.

MÁRCIUS 25.

*„Micsoda fonákság!
Egyenrangú talán
az agyag a fazekassal?
Mondhatja-e az alkotás alkotójának:
Nem ő alkotott engem!?”*

*Mondhatja-e a fazék a fazekasnak:
Nem ért a dolgához?!” (Ézs 29,16)*

*„Egymás iránt pedig valamennyien
legyetek aláztosak...” (1Pt 5,5)*

Becsülöm, szeretem az élő hitűeket.

Szíven üt az olasz pap áldozata, aki egy fiatalabbnak adta át a továbbélés lehetőségét a napokban.

Azokkal óvatosabb vagyok, akiknek olyan nagy a hite, hogy mindent tudnak. Mindenre van egy bibliai igéjük, pontosan megmondják, hogy Isten most mit tesz, mit fog tenni, úgy tudják, hogy a hívők nem lehetnek betegek, nincsenek kérdéseik, kételyeik, kihagyják a Bibliából Jóbót és tragikusan meghalt gyermekeit, észre sem veszik, hogy az „asszonytól születettek közül a legnagyobbak” (ahogy Jézus beszélt róla) a fejét vágták le, Istvánt megkövezték.

Az első három évszázad egyházi vezetőinek nagy része nem „természetes” halállal halt. Sorolhatnám ezrek, milliók életét, szenvedését, halálát napjainkig, azokét, akik keresztyének voltak szív szerint.

A remegő szívűeken nem úgy segítünk, hogy kioktatjuk őket (lásd Jób barátai), hogy nem engedjük őket még kérdezni sem, hiányoljuk a hitűket...

Érthető, hogy sok fájó, néha botrányosnak tűnő kérdés is elhangzik ilyen időkben: Van Isten? Ha van, miért engedi a rosszat? Miért nem hatékony a keresztyének imája...?

A krisztusi ember tud csendben lenni, ki tudja mondani: ezt most nem tudom, nem értem; tud együtt sírni és szenvedni a sírókkal és a szenvedőkkel. Alázatos szeretetével tanúskodik az Örök-kévalóról, aki szuverén úr, teljhatalmú „fazekas”. Aki Krisztusban eljött közénk, hogy „megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt egész életükben rabok voltak”, hogy „lerontsa az ördög munkáját”, és megszabadítson a bűn kényszeréből. Hogy teljes katarzist, bűnbocsánatot, újjászületést adjon, betöltsön a fénylő, lángoló menyei szeretettel, a Lélekkel, hogy értelmet, célt adjon életünknek, és ha különböző módon innen kilépünk, örök, teljes, betegségtől és könnyektől mentes életet adjon.

Addig pedig úton kell lenni, ki kell lépni a vallásos burokból, keresni és megtalálni az elveszteteket, alá kell szállni életük poklaiba, és ellenállhatatlan szeretettel bevonni őket a „házba”, az „asztalhoz”.

„Egymás iránt pedig valamennyien legyetek aláztosak...”

MÁRCIUS 25.

Gyümölcsöltő Boldogasszony ünnepe

A kertünkben nyíló sárgabarackvirág juttatta eszembe, hogy az egyház (nem minden felekezet) ezen a napon ad hálát a világ Megváltójának fogantatásáért.

Ott, akkor egy kis faluban kezdődött.

És ez ma is így van, így lehet.

Természetesen egyedi és különleges az, ami Máriában végbement, de lelki-szellemi értelemben hasonlót élhetünk át.

Adja Isten, hogy a Szentlélek szálljon ránk, ne féljünk, foganjon meg bennünk az Ige!

„A hatodik hónapban pedig Isten elküldte Gábielt angyalt Galilea egyik városába, Názáretbe egy szűzhöz, aki a Dávid házából származó József jegyese volt. A szűznek pedig Mária volt a neve. És hozzálépve így szólt az angyal: Üdvöz légy, kegyelembe fogadtott, az Úr veled van! Mária megdöbbsen e szavakra, és fontolgatta, mit jelenthet ez a köszöntés. Az angyal ezt mondta neki: Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál Istennél! Íme, fogansz méhedben, és fiút szülsz, akit nevez Jézusnak. Nagy lesz ő, és a Magasságos Fiának nevezik majd; az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak a trónját, ő pedig uralkodik a Jákób házában örökké, és uralkodásának nem lesz vége. Mária megkérdezte az angyalt: Hogyan lehetséges ez, mivel én férfit nem ismerek? Az angyal így válaszolt neki: A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékozik be téged, ezért a születendőt is Szentnek nevezik majd, Isten Fiának.”

(Lk 1,26–35)

MÁRCIUS 26.

*„Bizony, megvallom bűnömet,
bánkódom vétkeim miatt.” (Zsolt 38,19)*

*„Mert az Isten szerinti szomorúság
megbánhatatlan megtérést szerez
az üdvösségre...” (2Kor 7,10)*

A megtérés szónak sok értelme, tartalma van.

A *metanoia* (görög): gondolati fordulat, korrekció, helyesbítés, véleményváltoztatás, megváltozás, megtérés,

konverzió, életátgondolás, a gondolkodás megváltozása, a gondolkodásmód átalakítása, átfordulás, átalakulás...

No, ez az, amire ma szüksége van hívőnek, szkeptikusnak, ateistának, jobb- és baloldalinak, egyházi és világi embereknek, politikusoknak, gazdasági vezetőknek, liberálisoknak és konzervatívoknak; amit nem úszhatunk meg, ami nélkül nincs jövő.

Az előbb hívott egy zsidó barátom, egyik kórházunk igazgatója. Ezt mondta: János, ha túléljük ezt a járványt, jöjjünk össze. Legyen ez a témánk: Állj meg öt percre!

Több jó rendezvényen vagyunk túl vele együtt. Például amikor az ő szervezésében két évvel ezelőtt együtt gyújtottuk meg a hanuka-gyertyát. Zsidó szertartás volt ez, de én voltam az egyik szereplő, és utánam jött egy muszlim szír orvos. Húsz éve gyógyít hazánkban, felesége hívő keresztényen. Betegeinek azt szokta mondani: Gyógyulásoz érdekében járj templomba, imádkozz!

A megtéréssel ne várjuk meg a járvány végét!

A rabbihoz elmegy valaki azzal a kérdéssel, hogy mikor kell megtérni. A válasz: Haláloed előtt egy nappal. Emberünk megnyugodva megy haza. Másnap visszamegy a rabbihoz, és azt kérdezi: De mikor halok meg? Válasz: Ez az, amit nem tudhatunk.

Egyik nagyapám szíri szerinti kommunista volt. Hitt az eszmében. Nagymamám igaz hívőként élt mellette. Nagytata halálos ágyán tért meg, fogadta el Jézus rá vonatkozó áldozatát, kérte bűnei bocsánatát.

Szép befejezés, de testvér, te ne várj!

Isten szeret, ezt a sérült bolygót körülöleli, a magát és környezetét tönkretéző embernek megtérést, megújulást, jövőt akar adni.

A keresztényiség nem vallás, hanem ÉLET.

MÁRCIUS 27.

*„Csalárdabb a szív mindennél,
javíthatatlan; ki tudná kiismerni?!
Én, az Úr vagyok a szívek ismerője,
a vesék vizsgálója,
mindenkivel úgy bánok,
ahogyan élete és tetteinek gyümölcse
szerint megérdemli.” (Jer 17,9–10)*

*„Ebből tudható,
hogy az igazságból valók vagyunk.
És akkor az ő színe előtt
azzal biztatjuk a szívünket,
hogy bár a szívünk elítél,
Isten mégis nagyobb a mi szívünknel,
és mindent tud.” (1Jn 3,19–20)*

Ha nem is kell ma orvoshoz menni, Ő eljött hozzánk, a mennyei kardiológus, az áldott orvos, ezekben az igékben. (Ezeket az idézeteket nem én választom, a bibliaválasztó *Útmutató*-ból valók.)

Továbbra sem gondolom, hogy a járványt szellemi szempontból minősíteni kellene: természetes biológiai jelenség, isteni vagy ördögi büntetés vagy támadás.

Utólag, talán az örökkévalóságban, ez világosabb lesz.

Ami viszont lehetőség, hogy a gyökeresen megváltozott életünkben elcsendesedhetünk, és vehetjük akár ezeket a napi igei üzeneteket Istentől jövő konzíliumnak, „lelkigyakorlatnak”.

Az emberi szív, személyiségünk központja igénk és tapasztalatunk szerint család, gonosz.

„Az ember az egyetlen élőlény, aki el tud pirulni, de meg is van rá az oka.” (Mark Twain)

Égbekiáltó korunk istentelensége és embertelensége. Ez a megállíthatatlannak tűnő folyamat végső pusztulást hozott volna a földre.

Az élet, igazság, szentség, szeretet Istene él, nem ment nyugdíjba, nem szenilis, nem lépett be egyik pártba sem. Ő tudja, mi történik ma, és ennek időt és teret engedett.

Első igénk szerint Ő a szívek vizsgálója, és neki van hatalma, joga a teremtési rendet helyreállítani, akár ítélettel is. Ez előbb vagy utóbb meg is fog történni.

Ugyanakkor a kegyelem korszakában élve tudjuk, hogy „hosszan tűr értünk”, és „nagyobb a szívünknel”, bűnünknel, törvénytelenységünknel, szeretetlenségünknel, hitetlenségünknel.

Engedjük, hogy a drága Doktor megvizsgáljon: ultrahang, vérnyomásmérés, szívkatóter, beszélgetés...

„Vizsgálj meg engem, ó, Isten!” (139. zsoltár)

Ő jobban ért a szívünkhöz, mint bárki más a földön.

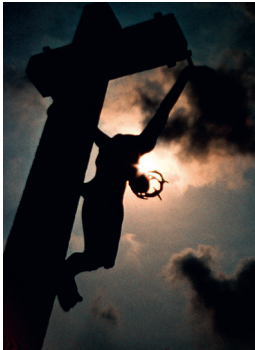
Kérhetjük:

Tisztíts meg szívemet, Uram, mert sok a lerakódás, sokszor felelőtlenül éltem, értek időnként infarktusok, és elhaltak szívem egyes részei, a sok rohanásban elfáradtam, néha nem kapok levegőt, Lelket.

Ma először vagy újra odaadom szívemet, életemet neked! Gyógyíts meg, újítsd meg, ha kell, tisztíts meg a lelki ereket, vagy cserélj ki egyes szakaszokat, „billentyűket”.

Ha már haldoklik a szívem, amely talán „engem is elhagyott” (40. zsoltár), akkor cseréld ki, adj új szívet, Uram, és töltsd be az élet Lelkével, Szellemével!

MÁRCIUS 29.

„Amikor elcsügged a lelkem,
te akkor is ismered utamat.” (Zsolt 142,4a)

„Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja,
az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene,
aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban...”
(2Kor 1,3–4)

Két korona

Micsoda böjti időnk van!

Egy héttel virágvasárnap előtt.

Kint robban a tavasz;

a templomok és minden, szinte minden zárva.

Európában évek óta nonstop buli volt.

Most nincs.

Nincs színház, mozi, koncert, meccs, „burgi”, wellness, Kanári-szigetek...

Eszembe jut Vörösmarty sora:

„Most tél van, és csend, és hó, és halál.”

És félelem, bizonytalanság, halálosan fáradt eladók, gyógyszerészek, orvosok, nővérek, önkéntesek, politikusok.

Fogadott és fogadatlan próféták nyilatkoznak.

Egyik így: itt a vég, másik úgy: elfújjuk ezt a vírust...

Híradó után már köhögünk, fulladunk és kilincset fertőtlenítenünk.

Böjti vasárnapunk ősi neve Judica:

„Ítéld meg, Istenem...!” (43. zsoltár)

Bizony, a Megváltó idejében is turbózott az istentelenség.

Világban, egyházban egyaránt.

Róma volt a globalista hatalom: egy nyelv, egy pénz, egy ideológia, elnyomás, hedonizmus, paráznaság, keresztyénüldözés, közben látványos fejlődés, produkciók. Kenyér és cirkusz.

Jeruzsálem, Isten városa, amely megöli a prófétákat, a vallásból is üzletet, intézményt csinál megtérés nélkül.

És megérkezik számaron az Isten Fia.

Sír a városon, és azután meghal érte.

A mai biztató igék nem csupán a „koronás gyilkostól” félődőknek írtak meg, hanem a töviskoronás királyra hittel tekintőknek.

A bűneik miatt csüggedőknek, akik szomjaznak az irgalomra, akik vágnak az Isten vigasztalására minden nyomorúságukban.

MÁRCIUS 29.

este

A ma esti zsoltárból (102.) néhány mondat:

„A nyomorult ember imádsága, amikor elcsügged, és kiönti panaszát az Úr előtt.

Hallgasd meg, Uram, imádságomat, jusson hozzád kiáltásom! Ne rejtse el előlem orcádat, ha szorult helyzetben vagyok! Fordítsd felém füledet, ha kiáltok, siess, hallgass meg engem! Mert elmúlnak napjaim, mint a füst, izzanak csontjaim, mint a parázs. (...)

Álmatlan vagyok és oly magányos, mint madár a háztetőn. (...)

Indulj irgalomra Sion iránt, mert ideje, hogy megkegyelmezz neki, itt van már az ideje! (...)

Törődik a gyámoltalanok imádságával, nem veti meg imádságukat.

Meg kell ezt írni a jövő nemzedéknek, hogy dicsérje az Urat az újjá-teremtett nép.”

MÁRCIUS 30.

„Ha elesik valaki, nem kel-e föl?

Ha helytelen útra tér, nem fordul-e vissza?” (Jer 8,4)

„Jézus mondja: Aki énhozzám jön,

azt én nem küldöm el...” (Jn 6,37)

Környezetével együtt (Jer 8,4–9; lent olvasható) jobban értjük a kiemelt idézetet, a 4. verset.

A bibliaolvasó Útmutató szerkesztői mindig találnak egy újszövetségi biztatást is: *„Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el...”*

Bármilyen volt eddig életedben, Ő nem küld el, sőt hív: *„Jöjjetek énhozzám, akik megfáradtatok!”* (Mt 11,28a)

Jeremiás 8,4–9

„Mondd meg nekik,

hogy így szól az Úr:

Ha elesik valaki, nem kel-e föl?

Ha helytelen útra tér,

nem fordul-e vissza?

Miért tért tévútra ez a nép,

miért tévelyeg állandóan Jeruzsálem?

Miért ragaszkodik a csalárdtságához,

és miért nem akar megtérni?

Figyeltem, és hallottam,

hogy nem őszintén beszélnek.

Senki sem bánja gonoszságát,

és nem mondja: Mit tettem?!

Mindenki összevissza futkos,

mint a csatában száguldozó lovak.

Még a gólya is, az égen,
tudja költözése idejét,
a gerlice, a fecske és a daru is
vigyáz, mikor kell megjönnie,
csak az én népem nem ismeri
az Úr törvényét.
Hogyan mondhatjátok:
Bölcsek vagyunk,
nálunk van az Úr tanítása.
Hiszen hazugsággá tette ezt
az írástudók hazug tolla!
Szégyent vallottak a bölcsek,
megrettentek, zavarba jöttek.
Mit is ér a bölcsességük,
ha megvetették az Úr igéjét?!"

MÁRCIUS 31.

A templom
templom marad
akkor is,
ha bezárják.

„Eljönnek azok is, akik távol laknak,
és építik az Úr templomát.” (Zak 6,15a)

„[Krisztus Jézusban] ti is
együtt épültök Isten hajlékává
a Lélek által.” (Ef 2,22)

Megható ez a fotó.

Ezen a helyen sok áldott tapasztalata volt ennek az asszonynak,
ezért nem tud, nem akar elszakadni a templomtól.
Most a templomi istentiszteletek is elérhetetlenek.
Ez a „távoktatás” egyik tantárgya.
Nagy leckét kapott az egyház is.

Tisztelve, szeretve azokat az épületeket, ahol Isten népe találkozik, hangsúlyoznunk kell:
Jézus óta egy templom létezik: testünk, szívünk, amelyben vagy ott lakik az Úr, vagy kereshetem
Jeruzsálemben, Rómában, Genfben, Wittenbergben – nem találom.
Fogadd be Őt, a hozzád érkezőt!
Ő akkor is veled és benned lesz, ha sötét az éj, ha nem tudsz imádkozni, ha minden és mindenki
elhagy.
És az út végén is Ő fog várni, ott, ahol már nincs templom.
Addig is huszonnégy óras a vele való közösség.

ÁPRILIS 1.

„...örvendezni [fogok] népemmel.
Nem hallatszik ott többé sírás
és jajkiáltás hangja.” (Ézs 65,19)

„Jézus mondja: Így most ti is
szomorúak vagytok,
de ísmét meglátlak majd titeket,
és örülni fog a szívetek,
és örömtöket senki sem veheti el tőletek...” (Jn 16,22)

Minek örülhettek ma?
Volt hol aludnom.
Felkeltem, lábra álltam.
Működik az anyagcsere.
Tudok imádkozni, szól Isten szava.

A reggeli kávé, napfény, ébredés hasonlít a feltámadáshoz.
Vannak testvéreim, barátaim, akikkel most pótolhatom az elmaradt beszélgetéseket.
Szortírozom, takarítom fiókjaimat, a dossziékat.
Elengedem a múlt harcait, fájdalmait.
Több időm van a testi-lelki-szellemi karbantartásra.
Láthatom, hogy nem halt ki az emberekből a szeretet.
A nagy „fékezés” miatt megelevenedik a természet:
az ózonlyuk szűkül, a növények, állatok, tengerek, folyók fellélegeznek.
Sokan átértékelik életüket.
Felelős gondolkodók végre hangosabban kimondják, így nem mehet tovább:
a korlátlan fogyasztás, individualizmus, antinomizmus a sír szélére nyomta a civilizációt.
A bezárt templomok hatására sok ezren hirdetik az élő igét a neten.
Megerősödik egy láthatatlan, világviszonylatban sok milliós lelki közösség.
A százhusz fős gyülekezet istentiszteletét tízezen nézték meg,
egy hétperces beszédet hetvenezren.
Tudhatom, hogy ennek a bűnös, megtört, öngyilkos világnak a sorsa és jövője az irgalmas Istennél van.
A sírás, jajkiáltás, szomorúság megtérést, megújulást hozhat.
Minden aggodalmam mellett és ellenére ma ezeknek örülök.

ÁPRILIS 2.

*„Istenem, te tanítottál ifjúkorom óta,
mindmáig hirdetem csodáidat.” (Zsolt 71,17)*

*„Akkor [Simeon] karjába vette
[a gyermek Jézust],
áldotta az Istent,
és ezt mondta:
Most bocsátod el, Uram, szolgádat
beszéded szerint békecséggel,
mert meglátta szemem
üdvösségedet...” (Lk 2,28–30)*

Sok felesleges, értelmetlen, káros dolgot megtanultunk ifjúkorunk óta.
Eszembe jut egy a sok közül. Kisiskolások voltunk.
A békécsabai Luther utcán mentem osztálytársammal.
Az ebédhordó ember égő cigarettáját letette az óvoda sarkán, amíg bevitte a szállítmányt.
Mi Olivérrel kipróbáltuk életünk első cigarettáját.
Több szempontból is izgalmas akció volt.
Utána jutott eszembe, hogy Anyám megérzi majd rajtam a füstszagot. Barátom tutira tudta,
hogy a málnaszörp a legjobb hatástalanító. Ezért a Hunyadi téri büfében nyeltük a szörpöt
öblögetve...
Bárcsak ez lett volna életem legkárosabb stiklje!
Az öreg Simeon derűs békével beszél arról, hogy akár ki is léphet ebből a világból, mert látta
azt, amit mindenkinek meg kellene látnia:
Isten ajándékát, az üdvösséget, ami azt jelenti: megváltás, megtartás, szabadítás.
Globális marhaságok, destrukciók, értelmetlen tapasztalatok után hátha rátalálunk az üdvösség
útvárára.
„Nincs más út, csak az Isten útja.” (István, a király)
Szerintetek lehet más út, mint a Tíz Ige, a bűnbocsánat örömhíre, a gyümölcstermés
(a Lélek gyümölcse: szeretet, öröm, békecséggel, hosszútűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség,
önmegtartóztatás), a Hegyi beszéd és a szeretethimnusz?
A Fecske cigi helyett fogyasszunk élő vizet, szívjuk magunkba Isten erejét, szépségét, Lelkét.
Gyógyuljon az a „lelki tüdő”!

ÁPRILIS 4.

*„Miért mondanák a pogányok:
Hol van az ő Istenük?
A mi Istenünk a mennyben van,
megalkotott mindent,
amit akart!” (Zsolt 115,2–3)*

Nem az egyetlen érdekes megnyilvánulása ma az emberek egy részének – azoknak, akik ateistáknak tartják magukat, Isten nélkül élnek –, hogy most számonkérjük Istent és a keresztyéneket:

Hol van Isten, hol van a ti Istenetek?

Mai igénk szerint ez sem új jelenség. „Nincs új a nap alatt.”

Ismerjük a mondást: zuhanó repülőgépen nincs ateista, de intenzív osztályon is alig kimutatható százalékban vannak jelen.

Semmiképpen nem szeretném őket bántani, hiszen a hit ajándék, nem emberi produkció.

Az is igaz, hogy egy jó szándékú ateista néha megszegyeníti a kép-mutató vallásost.

Egy fiatal lelkész ment Lutherhez: „Nagyon szégyellem, de néha magam sem hiszem azt, amiről prédikálok.”

Márton válasza ez volt: „Megnyugodtam, azt gondoltam, hogy ezzel csak én vagyok így.”

Szóval, kedves „hitetlen” embertestvéreim, megsűgöm, egy becsületes hívő is tudja, mi az a kételkedés, hinni nem tudás.

Második igénkben arról olvasunk, hogy az Örökkévaló, aki nem megfogható, definiálható, nem zárható templomokba, teológiai rendszerekbe, felekezetekbe, mégis megszólal, kijelenti magát: a természetben, történelemben és a lelkiismeretben.

„Láthatatlan valóját, azaz örök hatalmát és istenségét meglátja alkotásain az értelem a világ teremtésétől fogva.” (Róm 1,20)

Nézd meg csendben ezt a fotót (a napokban készült): ezek után lehet bárki is anyaghívő?

Isten leginkább a Názáreti Jézusban szól és szól az emberiséghez. Ma az egész világon ismerik az Ő tanítását, életét.

„Ország, ország, ország! Hallgass az Úr szavára!” (Jer 22,29)

ÁPRILIS 5.

„Áldjátok Istent a gyülekezetekben...!” (Zsolt 68,27)

*„Másnap, amikor az ünnepre érkező
nagy sokaság meghallotta,
hogy Jézus Jeruzsálembe jön,
pálmaágakat fogtak,
kivonultak a fogadására,
és így kiáltottak: Hozsánna!
Áldott, aki jön az Úr nevében,
Izrael Királya!” (Jn 12,12–13)*

Jézus nincs karanténban.

Bármi is történik gyökeresen megváltozott életünkben, a világban vagy az egyházban, *Jézus jön*.

Kimondatott felette, hogy fertőző a tanítása, lakóhely-elhagyási tilalom vonatkozott rá.

Megállíthatatlan volt a szeretet és az áldozat útján.

Barátjára, a szóvivő Péterre rászólt, amikor vissza akarta tartani:

Távozz tőlem, sátán! Nekem mennem kell.

Édesanyja, Szűz Mária könnyei, emberi ösztönei (fiatal ember volt), az egyházi harag, a besűgőhálózat, semmi és senki nem tartotta őt vissza, hogy végigmenjen az úton.

Virágvasárnap, Palmarum napján sokan örültek, táncoltak, nevettek, hozsannáztak, csak az Ő szemében ült könny.

Isten ma is sír.

Naponta tanított, gyógyított, ördögöt űzött, azután számaron bevonult ebbe a furcsa kátyvaszba, turmixkultúrába.

Tanítványa beköpte. Erre mindig van vállalkozó.

Megkötözték, arcul csapták, megkínózták, és légszomjban meghalt.

Érted és értem.

Zsidókért, pogányokért, hívőkért és tagadókért, cédákért, csalókért, maffiózókért, depressziósokért, szenvedélybetegekért...

Mindenkiért.

Agonizálása közben legalább ketten felismerik a megtépett, véres kivégzettben az Isten Fiát.

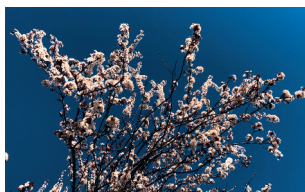
A százados és a jobb lator megtér.

Ó, Uram, bárcsak lehetnék ez a jobb lator, aki felismer téged szenvedések közben is, és ki tudja mondani: én ugyan méltán..., és hallhatnám a te teremtő szavadat:

Még ma velem leszel a paradicsomban.

Uram, boldog latorként a paradicsomban, veled. Igen.

ÁPRILIS 6.

*„Előírhatok nekik ezernyi törvényt,
azt gondolják, nem tartozik rájuk.” (Hós 8,12)*

*„Én azért születtem,
és azért jöttem a világba,
hogy bizonyosságot tegyek az igazságról:
mindenki, aki az igazságból való,
hallgat az én szavamra.” (Jn 18,37c)*

Van még tavasza Isten népének!

Igen, „az Ige kőszálként megáll”!

Nincs kicsinyes manipulációkra utalva,
mert már *elvégeztetett!*

A „Koponya” szerelemextázisa,

a sír meghasadása

berobban a világba,

elgyötört,

halálos alvilágunkba.

Isten törvénye az életről, az élet védelméről szól.

Ehhez nincs köze a vallások, felekezetek, szekták ezernyi előírásának, szabályainak.

Gyermekként, tanulva a Tízparancsolatot, nem volt szimpatikus számomra a sok „Ne...!”

Arra gondoltam, hogy ez nem nekem való, a legjobb dolgokat tiltják...

A törvény (tóra = út; héber) lényege nem a tiltás, hanem a védelem. Óvja, védi, helyrerakja a családi viszonyokat, a szexualitást, szerelmet, tulajdont, életet, jó hírt; a Forrással, a Teremtővel való kapcsolatot.

Mindezt félretenni büntetlenül nem lehet!

Az egyén, a házasság, a család, az egyház, a társadalom, a világ Isten törvénye nélkül védtelen, önmaga ellensége. Kiszolgáltatottja a gyűlöletnek, hűtlenségnek, mohóságnak, anyagiasságnak, pletykának, tiszteletlenségnek.

Az egyetemes emberiség nagy leckét kapott napjainkban.

Van min töprengeni, van mit átgondolni.

Jézus azért jött, hogy az élet rendjét helyreállítsa, hogy az igazságról szóljon. Ő így foglalta össze a parancsolatok lényegét:

„»Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.« Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: »Szeresd felebarátodat, mint magadat.« E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.” (Mt 22,37–40)

A szeretet, amit Istennel és embertársunkkal élhetünk meg.

Most jobban ráérünk talán. Először vagy újra olvasd el a Hegyi beszédet Máté evangéliumából, olvasd el János evangéliumát és a szeretethimnuszot az Első korinthusi levél 13. fejezetéből.

Bizonyos vagyok abban, hogy Isten szólni fog hozzád!

ÁPRILIS 7.

„Veled van az Úr, Izráel Királya:
nem kell többé veszedelemtől tartanod.” (Zof 3,15b)

„[Jézus] ezt mondta nekik
[a tanítványainak]:
Miért féltetek ennyire?
Még mindig nincs hitetek?” (Mk 4,40)

Jólesnek ezek a biztató mondatok:

Veled van az Úr, nem kell veszedelemtől tartanod, miért féltetek...?

Fontos tudni, hogy Zofóniás prófétán keresztül Isten keményen beszélt a közösség hűtlenségeiről és a bekövetkező ítéletről, a „harag napjáról”.

Az ígéret a megtérő „maradékknak” szól.

A második ígében Jézus akkor szólal meg, amikor a tanítványok halálfélelmükben felébresztik őt a viharba került kis hajón, amely már kezd megtelni vízzel.

Van alapja a félelemnek, Jézus mégis a hitet kéri számon.

Ő a viharban, a halál partján is velünk van, és megerősít.

Ma pedig nem hagyhatjuk ki harmadikként Jób megtérő imáját. Ő hívő emberként élt át rendkívüli csapásokat. Egy nap alatt mindent elveszített: gyermekeit, alkalmazottait, jószágait, épületeit, vagyonát. Az elmúlt években sokszor jutott eszembe az a mondat, amely ismétlődik ennek a leírásában:

„Még beszélt, amikor érkezett egy másik, és így szólt...” (Jób 1,18)

Egyik csapás éri a másikat, mint ma: földrengések, tűzvész, terror, éhezés, járvány, éghajlatváltozás...

Jób is nyomorúságos betegségben szenvedett. Cseréppel vakarta bőrét kínjában. Felesége ezt látva mondta neki: „Átkozd meg az Istent, és halj meg!” (Jób 2,9)

Néhány megállapítás:

- Jób hívő volt, mégis érték traumák és szenvedések.
- Ez a bűnbe esett, szépségében is törékeny világ nem a mennyország.
- Itt relatív hatalma van a gonosznak.
- Isten ennek kifutást enged.
- Ezért imádkozzuk: Úgy érvényesüljön akaratom a földön, mint a mennyben!
- Istent nem vonhatjuk felelősségre.
- Jóbót nem kell térítgetni, evangelizálni. Ő szereti az Urat, hisz benne, kegyesen él, de nem érti, hogy miért jutott neki ez a sors.

Jób könyvének fő üzenete: *a szenvedőnek szeretetre van szüksége.*

Ezt kapta meg a világ a kereszt Krisztusában.

Jób imája:

„Tudom, hogy mindent megtehetsz, és nincs olyan szándékod, amelyet meg ne valósíthatnál.
Kí akarja eltakarni örök rendemet tudatlanul? – kérdelek. Valóban olyasmiről szóltam, amit nem érthetek: csodálatosabbak, semhogy felfoghatnám. Hallgass meg, hadd beszéljek! – kértem.
Én kérdezlek, te meg oktass engem! – felelted erre. Eddig még csak hírből hallottam rólad, de most saját szememmel láttalak. Ezért visszavonok mindent, bűnbánatot tartok porban és hamuban.” (Jób 42,2–6)

ÁPRILIS 8.

„Vidámíts meg újra szabadításoddal,
támogass, hogy lelkem készségegy legyen...” (Zsolt 51,14)

„Szomorúságotok örömré fordul.” (Jn 16,20b)

Dávid nagy karakter volt, szerette az Urat, mégis elbukott. Nem kicsit, nagyon...

Rendezni akarja ügyeit Istennel, a közösséggel, a családjával. Isten elküldi hozzá újjáteremtő igéjét. Szabadulásért kiált.

A bűnbocsánat, szabadulás, újjászületés, az Istennel való kapcsolat és a lelki immunrendszer helyreállításának öröme erőt ad.

Erről van itt szó ma reggel.

„Ne örülj..., ellenségem, mert ha elestem is, fölkelek.” (Mik 7,8)

ÁPRILIS 9.

*„Gyertek, menjünk el,
könyörögjünk az Úrhoz,
folyamodjunk a Seregek Urához!
Én is megyek!” (Zak 8,21b–c)*

*„Miután elénekelték a zsoltárokat,
kimentek az Olajfák hegyére.” (Mk 14,26)*

Az Ő asztalánál mindenkinek helye van.
Azon az estén megmosta a tizenkettő lábát.
A pészahvacsora két pontján kimondta: ez az én testem, és ez az én vérem.
Azóta milliók kaptak így helyet az Isten országában.
Az Ő asztalának nem látjuk a végét.
Ott Ő osztja a névkártyát.
Elsősorban a fáradtaknak, kétségbeesetteknek, a bűneik miatt roskadóknak.
Az úrvacsora nem a hívók exkluzív zártkörű rendezvénye, hanem a messziről érkezők boldog közössége a bűnösök barátjával és Megváltójával.
Nem fegyelmi, hanem *kegyelmi* eszköz.
Isten hívott meg minket, nem egy órácskára, egy misére vagy úrvacsorás istentiszteletre, hanem örök együttlétre, ünnepre.
Sokaknak hiányzik a templomi közösség. Ez érthető.
De Ő kijelentette a frissen megtért samáriai asszonynak, hogy az Istennel való kapcsolat nem függ helytől.
Lélekben és igazságban szeretjük és imádjuk őt.
Sok millióan élnek ma ennek igazságát.
Ne félj, helyed van Isten asztalánál!
A látható jegek (kenyér és bor) nélkül is átélheted Isten szeretetét, bűnbocsánatát.

ÁPRILIS 10.

*„Boldog ember az,
aki az Urat féli,
sok örömet talál parancsolataiban.” (Zsolt 112,1b)*

*„Az ő sebei által gyógyultatok meg.
Mert olyanok voltatok,
mint a tévelygő juhok,
de most megtértetek
lelketek pásztorához
és gondviselőjéhez.” (1Pt 2,24b–25)*

Hogyan lehet sebei által meggyógyulni?
Orvosok, nővérek, papok és mások halnak meg embertársaikért a mostani járvány idején.
Több százan.
Tudatában voltak a veszélynek, mégis vállalták.
Nem fizetésért, elismerésért, kötelességből.
Az áldozatos szeretet, irgalom tartotta ott őket.
A szívük hasadt meg ebben a küzdelemben.
Megsebesültek.
Az ő belső sebeik által sokan meggyógyulnak, vagy irgalmas kezekben haldokolnak.
Így jobban megérthetjük, hogy a bűn és elveszettség halálos vírusából hogyan mentette meg Isten a világot.
Sebei által van gyógyulás az árságból, kaphatunk bűnbocsánatot, szabadulást megköztözöttségekből; és örök, teljes életet.
Fotó: áradó vízből mentenek ki egy bárányt. Az elveszett juh megmentése juthat eszünkbe, és a szívbe ültetett irgalmasság.

nagyszombati videóüzenet

Nagyhéten vagyunk. Nagyszombaton.

A nagyszombat elhanyagolt napja ennek az ünnepkörnek. A keresztyének arra emlékeznek, hogy Jézus ekkor sírban volt.

Mintha a mi civilizációnk, kultúránk, országunk is sírkövek mögött lenne. Csend van. Kiürültek a terek, a templomok és a plázák. Sokan úgy gondolják, ahogyan ezt a 20. század egyik teológiai irányzata is hirdette: Isten halott. Vagy legalábbis megöregedett, és egy mennyei hintaszékben magáról elfeledkezve elaludt.

A nagyhét arról szól, hogy Isten mit tett értünk. Nem kérte őt erre senki. Persze voltak fohászokodások, születtek zsoltárok, hogy könyörüljön rajtunk, de aztán mégis meglepetésszerűen érkezett meg, és ment végig az Ő útján. Tanított, gyógyított, ördögöt űzött, helyreállította az emberi lelkeket, aztán elment Jeruzsálemig, és felvitte a keresztre bűneinket. *„Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk.”* (1Pt 2,24)

Ez a nagy kérdés, az izgalmas kérdés, hogy hogyan tovább. Ez sokunkat foglalkoztat. Nemcsak az, hogy hogyan lesz az ünnep után, hanem ha ez a járvány véget ér, és a mutációk nem szórakoztatják tovább az embereket, hogyan folytatjuk? Nem fogadkozások kellene, mint újévkor.

Így tényleg nem mehetnek tovább a dolgok, de nem tudunk megváltozni. Ha ugyanazok a pénzek, lehetőségek, gazdasági pörgés, fejlődés a kezünkbe kerül, ugyanúgy megy tovább az emberiség. Az ember magatehetetlen nagyszombati lelki-szellemi állapotban van. Szükségünk van a teremtő aktusra, amely Jézust is kihozta a sírból, amely előtte Jézuson keresztül Lázárt, a negyednapos hullát is kihozta a halálból.

Ennek a civilizációnak szaga van, magatehetetlenek vagyunk. Minket csak Isten tud felébreszteni és feltámasztani. Híszem, hogy Igéjével, Lelkével, Szellemével körülveszi ezt a sérült, sebesült boltyót, és hívja az embert. Az Úr hívja a földet: *„Ország, ország, figyelj az Úr szavára!”* Az Isten keres téged, az Isten keres minket. A nagyszombati csendben, amikor tudjuk, hogy Jézus él – valójában nincs a sírban, mint más vallásalapítók –, Ő keres téged.

Tavaly egy bagoly család örvendeztetett meg minket, most pedig egy cinkepár alapított családot az ősszel kihelyezett odúban, közel a teraszunkhoz.

Télen kaptak eleséget, talán ez is növelte bizalmukat.

Az élet csoda, becsüljük meg!

Az emberiség minden baja orvosolható lenne, ha elfogadná mesterének például ezt a kis madárpárost.

Szinte minden megtanulható tőlük.

„Nézzétek meg az égi madarakat: nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe sem takarnak, és mennyei Atyátok eltartja őket. Nem vagytok-e ti sokkal értékesebbek náluk?”

(Mt 6,26 – Hegyi beszéd)

Mit tanulhatunk a cinegétől? Mi az, ami orvosolná az emberiség szinte minden baját?

– Szabadok, de szabadságukkal nem hivalkodnak, nem veszélyeztetik környezetüket és saját létüket.

– Önazonosak, nem akarnak mások lenni, mint amik.

– Alkalmazkodnak a természet ritmusához: éjjel alszanak, nappal dolgoznak, a maga idejében szerelmeskednek.

– Családpártiak, monogám életet élnek, együtt készítik a fészket, az otthont. Az utódokat vállalják, egy nyáron akár kétszer 5-12 fiókát. Gondosan felnevelik, védik őket a környezet ártó hatásaitól.

– Hasznosak; összeszedik a kártevőket, például a gyümölcsösökben. Megélhetésükért keményen megdolgoznak.

– Annyit fogyasztanak, amennyire a fennmaradásukhoz szükség van.

– Röptük, színük, énekük, szépségük, egész létük hirdeti az egészséges életet, a harmóniát, a teremtésben kapott szerepüket.

Létükkel dicsőítik Teremtőjüket, betöltik hivatásukat.

Többek között ilyesmiket lehet tőlük tanulni.

ÁPRILIS 15.

videóüzenet

Nem így képzeltük el az idei húsvéti ünnepet.

Készültünk egy gyönyörű tavaszra, pörgött a gazdaság, minden működött, szerettek volna ki-nyitni a nyaralóhelyeken az éttermek.

Most minden megállt. Az elmúlt években a fogyasztás halálos pörgésbe került. Nem is lett volna ennek jó vége.

Teológusok és mások sokan filozofálnak, gondolkodnak azon, hogy miért jött ránk ez a nehéz helyzet. Vannak, akik magát a gonoszt látják mindezek mögött; bezárta a templomokat, hogy még oda se mehessenek a keresztyének. Mások Isten büntetéséről beszélnek. Némelyek a Föld túlnépesedésével hozzák összefüggésbe ezeket a járványokat. Szerintem nincs ember a földön, aki biztosan meg tudná mondani, hogy ez miért következett be. Arról viszont érdemes gondolkodni és beszélgetni, hogy Istennek van egy olyan ígérete is, hogy az átkot áldásra tudja fordítani. Pál apostol írta: *„Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál.”* (Róm 8,28)

Tényleg le kellett lassítani, le kellett állni, de nem így képzeltük el a váltást, a változást. Pedig éreztük az elmúlt években, hogy jönnie kell valami, szinte a világot megrengető eseménynek, mert így már nem lehetnek tovább a dolgok.

Hát jött. Nem így gondoltuk, nem így képzeltük. De szeretettel biztatok mindenkit, hogy ahogy most ezekben a hetekben átnézzük a fiókjainkat, szortírozzuk a könyvespolcunkat, talán félretesszük a felesleges ruhákat, hogy majd odaadjuk a rászorulóknak, ugyanúgy kell nagytakarítást tartanunk a szívünkben, gondolkodásunkban, kultúránkban. Hiszen bizonyos értelemben ez a halál útja és civilizációja, ahol évtizedek óta megkérdőjelezzik az alapvető értékeket, a Tízparancsolatot, a jézusi tanítást.

Erkölc nélkül, lélek nélkül Európa elveszett és a mi hazánk is elveszett. Az ember nem egy zabológép, nem egy ösztönlény, aki reggel felkel, anyagcserét folytat, húzza az igát, aztán este bedől az ágyába, később pedig a sírjába.

Spirituális lények vagyunk, keressük életünk értelmét, tartalmát és célját. Teljes szívemből kívánom, hogy Magyarország és Európa is még időben eszméljen. *„Ország, ország, hallgass az Úr szavára!”* – olvassuk a Bibliában.

Ne a járvány okait kutassuk, hanem próbáljuk úgy megélni a mai helyzetet, hogy ebből jó jöjessen ki: megtérés, gondolkodásváltás – hogy egészen másképpen gondolkodom magamról, az életről, a világról, mint eddig. Ami eddig fontos volt, és elképzelhetetlennek tartottam, hogy nélküle éljek, az most elvetetett. Végiggondolhatjuk, hogy melyek azok az értékek, amelyek örökre megtartanak minket.

ÁPRILIS 18.

*„Még a gólya is az égen
tudja költözése idejét, a gerlice,
a fecske és a daru is vityáz,
mikor kell megjönnie,
csak az én népem
nem ismeri az Úr törvényét.”* (Jer 8,7)

*„[Jézus Krisztus]
önmagát adta értünk,
hogy megváltson minket
minden gonoszságtól,
és megtisztítson minket
a maga népévé, amely
jó cselekedetekre törekszik.”* (Tit 2,14)

„Több mint egy évtizede, óraműpontossággal érkezik haza párjához Klepetan, a hűséges gólya. A hím minden évben egyedül repül el Horvátországból Afrikába, mivel társa, Malena nem képes megtenni a hosszú utat sérült szárnya miatt. A tojót húsz éve ugyanis annyira megsebesítette egy vadász, hogy szinte egyáltalán nem tud repülni, a hosszú vándorutat pedig képtelen lenne megtenni. A sérült gólyára egy út szélén talált rá a Brodski Varoš falujában élő Stjepan Vokić.

A korábban iskolai karbantartóként dolgozó férfi hazavitte magával Malenát, és a folytonos gondoskodásának köszönhetően megmentette a gólya életét.” (Forrás, szöveg és fotó: *Érdekes világ*)

No, erre a szintre kellene eljutnia az emberiségnek. Stjepan Vokić ezt megértette.

Isten tanít, prédikál, szívünkhez szól az állatvilág által is. Ne szidjuk, ne bántsuk az állatokat azzal, hogy az emberhez hasonlítjuk őket: részeg disznó, buta szamár...

Az ember az általunk ismert egyetlen teremtmény, aki tudatosan tud fájdalmat és kárt okozni, gyűlölni.

Nem a koronavírus a mi igazi ellenségünk, hanem a gyűlölet, mi magunk. Elég csak a Facebookon olvasni a gyűlöletáradatot vagy hallgatni egyes politikusokat, újságírókat.

Az ember Isten nélkül sokkal veszélyesebb a világra, mint a COVID-19.

Prédikáljon csak nekünk a gólya, a fecske, a cinke, a puli, a ló és a többi csodalény.

Hátha így meghalljuk az Élet beszédét!

ÁPRILIS 19.

húsvét utáni első vasárnap (Quasi modo geniti), videóüzenet

Ilyen tavasza még egyikünknek sem volt. Meg fogjuk emlegetni. Még mindig a húsvéti ünnepkörben vagyunk. Egészen különös ez a helyzet. Virágzik minden, itt a tavasz, és át kell gondolnunk az életünket.

Sokszor gondolok a szenvedőkre, a kórházban lévőkre, azokra, akik lélegeztetőgépen vannak, akik halálfélelmet élnek át.

Sokféle beszédet, cikket, értelmezést hallgatunk, most mégis azt szeretném a szívetekre helyezni, ami húsvét ünnepén volt a kijelölt bibliai szakasz. Az egyik Ézsaiás könyvéből: *„Bár még sötétség borítja a földet, sűrű homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az Úr, dicsősége meglátszik rajtad.”* (Ézs 60,2)

A másik ige arról szól, hogy asszonyok mentek ki Jézus sírjához, és az volt a nagy kérdés, hogy ki hengeríti el a követ. Amikor megérkeztek, azt látták, hogy a kő már el van hengerítve.

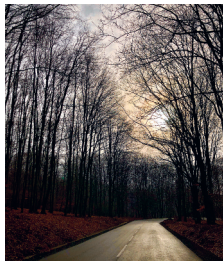
Ennek a valóságában élünk. Ott van a szomorúság, a félelem a szívünkben, és a szorongás is, de azt szeretném mondani, amit az egyháznak mondania kell, ami az egyetlen hiteles üzenet: hogy megváltottak vagyunk. Bár „sűrű homály” van a nemzeteken, sokszor az ENSZ-en, a WHO-n, az EU-s bizottságokon is, sok esetben tanácstalanok a világ vezetői, de az Isten dicsősége föltűntünk van. Ő tud rólunk, és a kő el van hengerítve!

Írja a Szentlélek a szívünkbe ezt a szót: elvezettetett. Jézus kimondta a kereszten, hogy elvezettetett a mi megváltásunk, és a mi helyünk Isten dicsőségében van. Isten arra teremtett minket, hogy az Ő szépségében, fényében, szeretetében létezzünk, éljünk ezen a földön is. Ahol földig ér a lábunk, ahol vannak szenvedések, betegségek is, de a szívünkben ott van Isten dicsősége. Erre teremtettünk, a vele való személyes, élő kapcsolatra, közösségre. Ez hiányzik mindenkinek, ez van minden frusztráció, szenvedélybetegség mögött, hogy hiányzik a teljesség.

ÁPRILIS 20.

*„Az Úr ezt mondta:
Mert őt [Ábrahámot]
választottam ki arra,
hogy megparancsolja maga után
fiainak és háza népének is,
hogy őrizzék meg az Úr útját,
cselekedjenek az igazságnak
és jognak megfelelően...”* (1Móz 18,19)

*„Most azonban, miután
a bűntől megszabadultatok,*

*és Isten szolgálói lettetek,
már ez meghozta nektek
gyümölcsét, a megszentelődést,
amelynek vége az örök élet.” (Róm 6,22)*

Honnan, hová, miért?
Életünk alapkérdései.
Az Életre EGY út vezet.
Hová tartasz?

Az élet értelme maga az út, annak tudata, hogy jó úton haladok, és célba érek.
„Én vagyok az út, az igazság és az élet.”

Részletekről itt a recept, a napi igék, és megkérdezheted házi orvosodat és egyben gyógyszerészedet, az orvosok orvosát, a világ gyógyítóját. Ő ismer és szeret.

ÁPRILIS 21.

videóüzenet

A mai igé így szól: *„Ki is húzták Dánielt a veremből, és egyetlen sérülést sem találtak rajta, mert hitt Istenében.”* (Dán 6,24b)

Akik nem is ismerik annyira a Szentírást, azok is tudnak Dániel történeteiről. Isten embere volt, aki kiállt az igaz hit és saját meggyőződése mellett. Az akkori globalista hatalom üldözte ezért. Többek között a ma idézett történetben kiéhezettet oroszlánok vermébe dobták, mégis sértetlenül húzták ki reggel. A szentíró ezt jegyzi meg: *„...mert hitt Istenében.”*

Ebből nem az következik, hogy akinek szenvedései, próbái, sérülései, betegségei vannak, az nem hisz az Istenében.

Mintha az elmúlt napokban elcsendesedtek volna azok az interneten sokat hallott üzenetek, amelyeket a járvány közeledésekor olvashattunk. Sokan idézték a 91. zsoltárt: hozzád nem is közelíthet, nem kell félned semmitől!

Erről azért muszáj beszélni, mert sokan nem látják tisztán ezt a kérdést.

Sőt, senki sem látja tisztán, mert ez teljes mértékben Isten kompetenciája.

Tudni kell, hogy ez egy bűnbe esett világ, ahol Isten gyermekeit is érik szenvedések. Gondoljunk csak egy vulkánkitörésre, háborúra, földrengésre. Nem úgy van, hogy a hívők háza nem dől össze, és a hívőket nem viszik be katonának.

Osztozunk a világ sorsában, de vannak egyedi helyzetek, amikor azt látjuk, hogy Isten különleges módon megőriz embereket. Ilyet én is tudnék említeni. Balesettől menekültem meg, és volt testi gyógyulásom is, amire orvosilag nem találtak magyarázatot. De más gondjaim, nehézségeim vannak.

Az Istennel való élő kapcsolat a fontos.

A második igé így hangzik: *„Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek!”* (1Kor 16,13) Higgyetek Istenben, éljétek a bűnbocsánat, a szabadulás, az életrendezés ajándékával és lehetőségével. Ha látjuk a szenvedést, akkor bizony megindul a szívünk, és cselekszünk. Akik terepen vannak – most már ezerszámra betegszenek és halnak meg orvosok és nővérek is –, bizony megsérülhetnek, de a lényeg a belső hit, hogy Isten szeretetétől senki és semmi el nem választhat, még ez a betegség és a halál sem.

Ha odáig jutok, akkor azt mondom: Atyám, a te kezébe teszem le életemet, lelkemet.

ÁPRILIS 22.

videóüzenet

Mi, keresztyének elég profik vagyunk a világ kritizálásában. Az egyház könnyen hártja a maga felelősségét, és rákenni a politikusokra, a világra, az Isten nélkül élőkre, akik nem járnak templomba...

De engem ezekben a napokban nagyon izgat az a kérdés, hogy mi a mi felelősségünk abban – és most nem a járványra gondolok –, hogy ilyen helyzetbe került elsősorban a nyugati világ, Európa. Ezt Isten előtt csendben végig kell gondolnunk.

„Megesküdtem neked, és szövetségre léptem veled – így szól az én Uram, az Úr –, és az enyém lettél!” (Ez 16,8b) – olvassuk a mai napi igét.

Kérdés, hogy felelős egyházi emberek és mások, akár én is, hirdetjük-e a klasszikus evangéliumot. Húsvét ünnepén hallottam olyan egyházi beszédet, amelyet el lehetett volna mondani az ENSZ-ben is. Egy becsületes humanista is meg tudja fogalmazni ezeket a gondolatokat a teremtésvédelemtől kezdve a személyiség tiszteltben tartásán át a menekültek befogadásáig.

Annyi mindenről beszélünk – és sok esetben értelmesen, értékesen –, de arról szól-e a mi üzenetünk a szószékeken és a televízióban, amit csak az egyház mondhat el? Amit csak ránk bízott az Isten: a megtérés evangéliumáról?

Amikor az egyház behúzza a nyakát, és kiegyezik a világgal – sőt a nyugati egyház egy része átveszi a világból azokat a törvényeket, szokásokat, amelyek ellentétesek a Szentírással –, az az egyház bűne. Ki kell mondanunk, hogy bizonyos értelemben a keresztyének és az egyház mulasztása a világ mai állapota.

Hirdetnünk kell az evangéliumot, akkor is, ha mi magunk is esendők vagyunk. Mert azok vagyunk, de tudnunk kell, hogy mi az, ami eltér az élet törvényétől.

A magzatvédelemtől kezdve a házasságnak, a családnak és sok minden másnak az ügyében szót kell emelnünk. Ki kell mondanunk, hogy bűnben élünk, meg kell térni a bűnökből, meg kell bánni ezeket az elhajlásokat, mert a bűn céltévesztés.

Hirdetnünk kell az Istenhez való visszatérést. Lesz, aki meghallja, és lesz, aki nem, de ezt Isten rajtunk fogja számonkérni. Isten áldjon meg minket, az egyházat, megtéréssel!

ÁPRILIS 23.

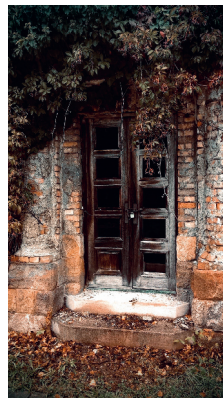
Azoknak küldöm, akik úgy érzik, nem bírják tovább...
Ez a vers a *Híd* magazin félelemről szóló számában jelent meg 2007-ben.

Nem bírom már.
Eddig békén viseltem.
Most leroskaszt keresztem,
rabságba zár.
Elhagy minden reményem,
s az Isten is egészen.
Lelkem hiába vár.
Nem bírom már.

De bírod még.
Istennel győztes lehetsz.
S ha leroskaszt a keresztes,
az sem a vég.
Bánatot öröm követ.
Ne félj, ha Isten veled,
derül újra az ég,
és bírod még.

Nem bírom már.
Isten keze elejtett.
Mind mélyebbre süllyedek,
elnyel az ár.
Halálos ínségben
elepedt testem-lelkem,
Jézus, csak téged vár.
Nem bírom már.

De bírod még.
Vége lesz nemsokára.
Isten kinyújtja már a
kezét feléd.
Kérd Őt kitartó hittel!
Melléd áll, nem veszti el!
Övé legyen a hála
és dicsőség!

Joseph Schaitberger (1658–1733), a hitükért hazájukból kiűldözött salzburgi evangélikusok egyik vezetője

ÁPRILIS 23.

*„Én formáltalak,
az én szolgám vagy te, Izráel,
nem feledkezem meg rólad!” (Ézs 44, 21b)*

*„Ne veszítsétek el tehát bizalmatokat,
amelynek nagy jutalma van.” (Zsid 10,35)*

Minden önvizsgálat, rágódás mellett észre kell venni, hogy mennyei erők mozdultak meg ezekben a hetekben.

A járvány kezdete óta érkeznek a biztató, erősítő, megújító igék.

A maiak is azok.

Mi lenne, ha ma csak úgy csendben örülnénk ennek, befogadnánk, és engednénk, hogy ereje, igazsága átjárjon?

Uram, szabadíts meg a gonosztól, a depressziótól, a félelemtől,

a reménytelenségtől! Hadd érezzem, hogy a tiéd vagyok most és mindennap! Szereteted, fényed járjon át, tisztítson és újítsa meg!

(A fotót Gyimesbükön készítettem.)

ÁPRILIS 24.

*„Ki tudja, talán felénk fordul
és megszán az Isten,
megfékezi izzó haragját,
és nem veszünk el!” (Jón 3,9)*

*„Nem késlekedik az Úr az ígérettel,
amint egyesek gondolják,
hanem türelmes hozzátok.” (2Pt 3,9)*

Az ember gonoszságával magára vonja Isten haragját.

Megérett a világ az ítéletre.

Fokozhatatlannak tűnik a gőg, az erőszak, a gyűlölet, az abnormális viselkedés, a kapzsiság. A bűnök következményei kezdik utolérni az emberiséget. A Föld, a teremtettség is szenved, nyög, sír, és egyre nagyobb erővel visszavág. Ma mégis felébredtünk, van otthonunk, élelmünk, ruhánk, és szól az Ige. Még mindig tűr és vár az Isten.

Evangélikus Élet, 2019. október 6.

ÁPRILIS 25.

*„Mert újra örömet leli
majd az Úr abban,
hogy jót tegyen veled,
ahogyan örömet lelte atyáidban...” (5Móz 30,9b)*

*„Jézus mondja:
Ha parancsolataimat megtartjátok,
megmaradtok a szeretetemben,
ahogyan én mindig megtartottam
az én Atyám parancsolatait,
és megmaradok az ő szeretetében.
Ezeket azért mondom nektek,
hogy az én örömöm legyen bennetek,
és örömetök teljes legyen.” (Jn 15,10–11)*

Mit tanulhatunk a cinegétől?

Második lecke.

Néhány nappal ezelőtt írtam a teraszunk mellett fészket rakó cinkepárról.

Azóta felgyorsultak az események.

Kikeltek a fiókák, nagy a rajcsűr.

Egész nap(!) mindkét szülő folyamatosan hordja az élelmet.

Tisztán tartják a fészket, kihozzák csőrükben kicsinyeik ürülékét.

Amikor közelítenek az odúhoz, leszállnak egy ágra, körülnéznek, nincs-e a környéken valamilyen zavaró tényező.

Egyik nap egy nagy szürke macska ült a fa alatt. Elzavartuk a fenevadat, és akkor azonnal berepültek az odúba a megrémült madárkák.

Dróttal, szűrős gallyakkal próbálom távol tartani az énekesmadarakat világszerte milliószámra pusztító macskák e példányát. Cinkevacsorára vágyott...

Jézus szerette a madarakat. Példaként állította elénk őket:

„Nézzétek meg az égi madarakat: nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe sem gyűjtenek, és a ti mennyei Atyátok táplálja őket. Nem vagytok-e ti értékesebbek azoknál?” (Mt 6,26)

Hogyan tartja el őket?

Életet adott nekik, és életösztönt, szárnyakat a repüléshez és terített asztalt: a természetet. Nem úgy gondoskodik róluk, hogy angyalokkal fogatja a legyeket, hernyókat, és odaviteti a fészekbe.

Ebből következik a jézusi tanítás az ember számára:

Kaptál értelmet, lelket, szellemet, kezeket, lábakat. ÉlJ vele, használd a teremtési rendnek, célnak megfelelően!

Ne élJ vissza ezekkel az ajándékokkal!

ÉlJ harmóniában a fényvel, a levegővel, a vízzel, a táplálékkal, a szerelemmel. Minden a tiéd.

Isten szeretetből adta neked.

A mai igék erről szólnak. Isten öröme alkotta az embert.

A tiszta, örök, teljes boldogságot elveszíthetjük, ha visszaélünk a teremtési renddel, a „parancsolatokkal”.

Napjainkban ez nem szorul különösebben magyarázatra.

Minden lényeges tudást megszerezhetünk egy tízgrammos kismadártól.

ÁPRILIS 26.

húsvét utáni második vasárnap (Misericordia Domini), videóüzenet

Jó Pásztor vasárnapja van. A húsvéti ünnepkörben vagyunk.

Arra figyelünk, hogy bármilyen állapotban is van a világ, az egyház, a nyáj, van jó pásztor. Ő egyenként ismeri az övéit, és időnként karámba, karanténba zárja őket, hogy megvédje őket a nagyobb bajtól. A mai profi pásztorok például Erdélyben, a Gyimesekben is így viszonyulnak a nyájhoz: megvédik a juhaikat.

Az egyik mai ige Jairus leányának a feltámasztásáról szól. Egy korabeli vallásos főember szaladt Jézus elé, leborult, és azt mondta: *„Kislányom a halálán van. Jöjj, tedd rá a kezed, hogy meggyógyuljon...!” (Mk 5,23)*

Úgy tapasztaltam az elmúlt évtizedekben, hogy a mi lelki-szellemi megújulásunkért nem sokat tehetünk, de azt elfogadhatjuk, hogy a Jó Pásztor számontart minket. Ha úgy érezzük, hogy a szívünk meghalt, megkövült, akkor is meghallhatjuk az Ő hangját.

Jézus azt mondja ennek a kislánynak is: *„Leányka, neked mondom, kelj fel!”*

Az ott állók sirtak, már gyászolták a kislányt. Jézus kiküldte őket a szobából. Vannak olyan pil-lanatok, amikor egyedül mi vagyunk Jézussal.

Mondhatod, hogy sok minden ellene szól annak, hogy higgy az Ő halálában, váltságában. Ő pont azokért jött, akik azt mondják, hogy nem tudnak hinni. De Ő hisz a te változásodban, az Ő erejével megváltozhatsz!

Mások talán ezt gondolják: túl nagy az én bűnöm, hitetlenségem, nyomorúságom. Olyan bűnök vannak az életemben, amelyekről mások nem is tudnak. Drogozom, pornót nézek, rend-

szeresen fogyasztok alkoholt, nem hiszek Istenben, nem hiszem, hogy a Tíz Ige megvalósítható ebben a világban.

Szeretném a szívedre helyezni, hogy van valaki, aki számotart minket, aki a mi jó pásztorunk, aki azért jött, hogy megkeressen és megtartsa, vállalja vegyen és életre vigyen minket. Vissza-vigyen – nem egyszerűen egy köteplomba, bár idővel oda is –, hanem az Ő nyájába.

ÁPRILIS 27.

*„Az ember és a felesége
elrejtőzött az Úristen elől
a kert fái között.” (1Móz 3,8)*

*„Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok,
hogy ismét féljetelek,
hanem a fiúság Lelkét kaptátok,
aki által kiáltjuk:
»Abbá, Atyám!«” (Róm 8,15)*

Ha nincs rendben a szénánk, életünk, akkor feszültek vagyunk, vádolunk, projektálunk, szégyenkezünk, háritunk, elfojtunk.

A bűn és a szégyen párban járnak.

Mégis azt mondom, a szégyenkezés az élet jele, vágyakozás a szabadságra, tisztulásra, új kezdetre.

Ma rosszabb a helyzet, mint a bűneset után:

„Szégyenkezniük kellene, mert utálatos, amit tettek. De nem akarnak szégyenkezni, és már pirulni sem tudnak. Azért elesnek az összeomláskor, elbuknak a megtorlás idején! – mondja az Úr.” (Jer 6,15)

Ne így legyen!

Isten jelenléte, szeretete kiszorítja, kiűzi a félelmet szívünkéből, és szabaddá tesz.

ÁPRILIS 28.

*„Most azért keressétek
szívvel-lélekkel Isteneteket,
az Urat!” (1Krn 22,19a)*

„Úgy fussatok, hogy elnyerjétek [a versenydíjat].” (1Kor 9,24b)

Az örömhír nem „töröm-hír”, ahogyan Gyökössy Bandi bácsi mondogatta. A keresztyén üzenet alapvetően nem negatív tartalmú.

Nem tudsz olyan fáradt, beteg, bűnös lenni, hogy ne kapnál Istentől biztatást, lehetőséget.

A gonosz fordítva dolgozik.

Ő a legjobb híre is tud valami elkedvetlenítőt, dehonesztálót, kritikát mondani.

(Sok történelmi megpróbáltatásunk, szenvedésünk miatt ez a mentalitás beivódott népünk lelkébe.)

Némely igehirdetés is negatív karakterű, kisugárzású.

A mai két ige látszólag ránk helyezi a felelősséget, terhet: keresd az Istent, fuss a célig, pont.

Ha nem találsz, nem győzöl, te vagy a hibás, megszívta.

Emberek, ezeket nem a kisujjukból szopták a szentírók!

Erre Isten lelke ihlette őket, Ő szólt általuk.

Akkor is és most is az Örökkévaló biztat:

„Keress engem, mert én kereslek, válaszolj a hívásra, itt vagyok, tudok rólad, ismerem kétségeidet, fájdalmaidat. Megváltottalak, enyém vagy, senki és semmi nem ragadhat ki szeretetemből!

Fuss a győzelemig! Én már előtted végigfutottam a pályát, tudom, milyen embernek lenni, tudom, mit jelentenek ezek az érzések: nem bírom, nem értem, az Isten is elhagyott, félek. Látlak, ismerlek, hívlak, szeretlek, válaszolj, válaszolhatsz.”

ÁPRILIS 29.

*„Tedd meg mindazt,
ami a kezéd ügyébe esik,
és amihez erőd van...!” (Préd 9,10)*

*„[Legyetek] a szolgálatkészségben
fáradhatatlanok, a Lélekben
buzgók: az Úrnak szolgálatok.” (Róm 12,11)*

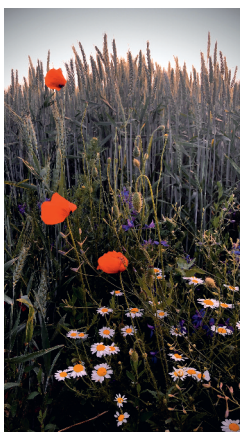
Nincsenek szavak a magukat odaáldozó segítők munkájára: orvosok, ápolók, bolti eladók, ebédet

kihordó önkéntesek, lelkészek, szociális munkások, rendőrök és sokan mások. Glória és angyalszárnyak nélkül teszik azt, ami a „kezüik ügyébe” kerül. Hétköznapi szentek. Hiszem és tudom, hogy azok is, akiknek nincs Istenbe vetett hitük, ezt az elkötelezettséget, áldozatot mégis tőle kapták.

Az irgalom, a tapintat, a kreativitás, a szeretet nem a matéria terméke. A teremtettségben belénk kódolt szellemi képesség, üzenet ez.

Létezik a nagy szellemi központ, Isten könyörülő szíve, ahonnan táplálkozik az emberi jóság. (A másik oldal, a gonosz is így működik, központtal, végrehajtókkal, de most ezt hagyjuk.) Legyetek áldottak, akik a veszélyt, fáradtságot, kimerültséget, több esetben a halált is vállaljátok embertársaitokért!

MÁJUS 1.

„Talán kevés ehhez az Úr ereje?” (4Móz 11,23a)

*„Figyeljétek meg a mező liliomait,
hogyan növekednek:
nem fáradoznak, és nem fonnak,
de mondom nektek, hogy Salamon
teljes dicsőségében sem öltözködött úgy,
mint ezek közül akár csak egy is...
Ne aggódjatok tehát,
és ne kérdezzétek:
Mit együnk? – vagy:
Mit igyunk? – vagy:
Mit öltünk magunkra?” (Mt 6,28–29.31)*

Istenem, segíts, hogy megálljak; ne nyüzsögjek, kapkodjak, aggódjak! Legyek csendben benned, a „szent semmittevésben”. Így meghallhatom az örök ritmust, a mennyei szünfóniát (együtthangzást) és harmóniát; éltető, célt adó szavadat.

MÁJUS 4.

*„[Aki] összegyűjtött
a különböző országokból;
keletről, nyugatról, északról
és délről... Adjanak most hálát
az Úrnak szeretetéért,
az emberekkel tett csodáiért...” (Zsolt 107,3.8)*

*„A szolgálta aztán jelentette:
Uram, megtörtént, amit parancsoltál,
de még van hely.*

*Akkor az úr ezt mondta a szolgájának:
Menj el az utakra és a kerítésekhez,
és kényszeríts bejönni mindenkit,
hogy megteljen a házam.” (Lk 14,22–23)*

Egyik mai tanulság: nem a kőtemplomok tartják meg az egyházat. Sőt egyes esetekben búvóhelyként is használják. Elrejtőzhetünk Isten előtt a „vallásba”.

Szeretjük a templomot, de tudjuk, hogy Isten országa annál nagyobb.

Az Úr ma hallhatóan hívja az embereket az Ő országába.

Ott minden célba jutott győztes megkapja az élet koronáját, koszorúját.

Ahol mindenki elkapja a szeretet, fény, békesség „vírusát”, és nem lesz szükség karanténra és lélegeztetőgépre.

Halld meg az Ő szelíd, ellenállhatatlan hívását:

„Jöjjetek énhozzám, akik megfáradtatok!” (Mt 11,28)

„Aki hozzám jön, én azt nem küldöm el.” (Jn 6,37)

„Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!” (Mt 3,2)

Az Ő országába nem a halálunk után lehet bejutni, hanem *ma*.

A belépőkártya fedezete a Megváltó bűnt, átkot, kárhozatot eltörlő halála és feltámadása.

Kérd és fogadd el ezt az ajándékot!

A kilépés, exit után jön a kiteljesedés, ahol már nem lesz jelen a „rossz”, Isten lesz minden mindenekben.

Fény és folyamatos megújulás, kreatív létezés.

Tuti, hogy nem lesz unatkozás.

MÁJUS 5.

*„[Isten] egymaga
feszítette ki az eget,
lépdel a tenger hullámhegyein.
Ő alkotta a Nagy Medvét
és a Kaszácsillagot,
a Fiastyúkot és a Dél csillagait.” (Jób 9,8–9)*

*„[Krisztus] a láthatatlan Isten képe,
az elsőszülött minden teremtmény előtt.
Mert benne teremtett minden
a mennyen és a földön,
a láthatók és a láthatatlanok...” (Kol 1,15–16)*

Az isteni hasonlatosság, a döntésképeség, a szeretet kockázattal jár.

Szeretéből szeretetre teremtettünk.

Ez magában hordozza a tagadás esélyét is.

A szeretet nem lehet kötelező.

Ezt a szövetséget büntetlenül nem lehet megszegni.

A hasadás, szakadás, zuhanás után Isten mégis utánunk jött.

A megcsalt fél kereste a hűtlen cédát.

Forró, szentlelkű szerelemmel újra magához vonta.

Új világot teremt bennünk: tengert, Dél csillagait, a fény galaxisait a fekete, hideg kozmoszban, Krisztus arcát, az új embert, Ádámot, aki újra szereti Istent, az embert és saját magát.

Ez a teljesség.

MÁJUS 6.

Karanténos rendrakás közben találtam:

„A szegények,
a gyengék,
a betegek,
a tanácstalanok,
a gyámoltalanok,
a védtelenek,
a kudarcot vallók
és az elcsüggedtek,
a csődöt mondók
és a bajba jutottak,
mind, akikre rá sem hederítenek,
akik másképp látnak,
akik igyekeznek, noha nincs már erejük:
Isten szeretetének célpontjai.”

Anton Kner

MÁJUS 8.

Az anyós meggyógyítása

„Teljesedjék be rajtam irgalmad, hogy éljek...” (Zsolt 119,72)

„Simon anyósa lázasan feküdt,
és azonnal szóltak felőle Jézusnak.
Ő pedig odalépve megfogta a kezét,
és talpra állította, úgyhogy az asszonyt
elhagyta a láz...” (Mk 1,30–31)

Néhány észrevétel:

1. Péternek, az első „páának” volt anyósa, felesége és vélhetően gyermekei. Tudta, mi a szerelem, szexualitás, családi élet. Feleségét több esetben magával vitte szolgálati útjára.
2. Hívó ember családjában is lehetnek lázas állapotok.
3. Jézussal nem csupán egyes szent helyeken lehet találkozni, hanem a konyhában, a betegszobában, a karanténban is. Be lehet őt hívni a családokba.
4. Péter közbenjárt Jézusnál anyósáért. Nem arra gondolt, hogy a „drága mama izzadjon egy kicsit...”
5. Testi-lelki-szellemi lázaink, betegségeink összefüggnek, hatással vannak egymásra.
6. A terápiát és a rehabilitációt is mindhárom területen kell végezni.
7. Világunk lázas, beteg. Holisztikus, testi-lelki-szellemi gyógyulásra van szüksége.

MÁJUS 9.

„Mert megáldotta kezed minden
munkáját Istened, az Úr...” (5Móz 2,7a)

„Márpedig a sáfároktól
elsősorban azt követelik,
hogy mindegyikük hűségesnek
bizonyuljon.” (1Kor 4,2)

Időnként szükségünk van karanténos nyugalomra, elvonulásra, csendre, feltöltekzésre, kijózanodásra. Kegyelemből ezt most megkaptuk.

Annyira pörögtünk, rohantunk, hogy a Fennvaló megengedte ezt a „kényszerpihenőt” életünkben.

Az ijedelem, aggódás, „elvonási tünetek” ellenére számtalan jót, áldást kaptunk.

Ha majd kiszabadulunk, mint a „fogságból” („*Úgy ugrándoztok majd, mint a hizlalóból kiszabadult borjak*” – Mal 3,20b), rá kell találnunk egy értelmesebb, normálisabb életvitelre.

Mindannyian sáfárok vagyunk. Mindenre bízott valami, valaki.

Nagyobb hűséggel, értelmesebben, a prioritásokat megtalálva lehet folytatni földi utunkat.

Ugye szeretnéd, hogy életeden, munkádon áldás legyen?

Különleges belső békét, boldogságot ad, ha érzed Isten mosolyát tevékenységeiden, legyen az takarítás, fűnyírás, főzés, büfiztetés, mosogatás, vécétisztítás, sorban állás a patika előtt, telefonos vagy netes

beszélgetés, lelkgondozás, veszekedés utáni békülés, irodai vagy kerti munka, ágytálazás, bármi.

Várjuk, hogy újra legyen templomi istentisztelet.

Remélem, lesz, de testvér, a fent felsoroltak is istentiszteletként végezhetőek.

Legyen egész életünk azzá!

MÁJUS 9.

Kis ismétlés a karanténos időkre.

*„Ezt határoztam: vigyázok szavaimra,
hogy ne vétkezzem nyelvemmel.” (Zsolt 39,2)*

*„Legyen minden ember
gyors a hallásra,
késedelmes a szólásra,
késedelmes a haragra.” (Jak 1,19)*

MÁJUS 13.

Különös úrvacsora a „dögletes mirigy” (pestis) idején Békéscsabán, 1738-ban. Dr. Oláh Andor könyvéből.

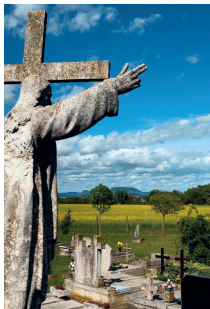
„Júniusban pedig pestis dühösködött, de megyei jó rendelkezések következtében abban csak 65 személy halt el. A betegek a posta tájékán felállított contumationalis házba zártak, a megholtak pedig minden szertartások nélkül eltemették.

A múlt században még a szájbéli hagyomány szerint 1738. eszt. Csabán a végső ház ott állott, hol jelenleg a gymnasium áll. Ezen túl egy mély sánc húzódott s a sáncon túl, ott hol most a főszolgabíró lak van, volt föllálítva a contumációs ház. Az akkori evang. lelkész Burián Sámuel naponkint kijárt oda, s a vesztegházban levő pestises betegeknek kiszolgáltatta az Úr vacsoráját, úgy hogy az osztyát és a bort a sánc innenső partjáról egy hosszú póznán nyújtotta át nekik a tulsó partra.”

MÁJUS 15.

*„Az Úr pedig meghallotta szavunkat,
és meglátta nyomorúságunkat,
gyötrelmünket és sanyarú sorsunkat.” (5Móz 26,7)*

*„Vajon Isten nem szolgáltat-e
igazságot választottainak,
akik éjjel-nappal kiáltanak hozzá?
És várakoztatja-e őket?” (Lk 18,7)*

„Egyiptomból”, a bűn rabszolgaságából nem lehet csak úgy megszökni. Nem engedi el foglyait.

A bűn természete olyan, mint a vírus: kicsiben kezdi, elszaporodik, átjár mindent, legyengít és megöl. A bűn nem elvont, középkori fogalom, maradvány. Bűn az, ami megsérti a teljességet, a méltóságot, a szeretetet, ami fájdalmat okoz.

Vakcina a mennyei gyógyszerárban van. Ez Isten jelenléte, szabadító szava, a bűnbocsánat és a Szentlélekkel való beteljesedés. Ez ad gyógyulást és védeettséget.

A fotó ezt jelképezi: mintha a Feltámadott mondaná a halottaknak: Eljött a szabadulás, ébresztő, kifelé!

Nem az ima, a kiáltás hozza el a szabadulást, hanem az isteni irgalom. „Titeket is életre keltett, akik halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt.” (Ef 2,1)

MÁJUS 16.

„Az ég szétfoszlik, mint a füst,
és a föld szétmállik, mint a ruha,
lakói pedig úgy elhullnak, mint a legyek.
De az én szabadításom örökre megmarad...” (Ézs 51,6)

„Jézus mondja: az ég és a föld elmúlik,
de az én beszédeim nem múlnak el.” (Lk 21,33)

Az anyagi világ végessége nem hitkérdés. Ateista tudósok is ezt állítják. A COVID-19 bemutatót, intenzív tanfolyamot tart ebből a tárgyból.

Globális tapasztalat ez, akkor is, ha most a helyzet javulni látszik mifelénk.

A jóléti világ pár hét alatt térdre kényszerült. Üdvös lenne, ha nem állnánk fel lelki-szellemi metamorfózis nélkül.

Térdmeditáció:

- A világ anyagiassága, önistenítése, szabadossága miatt a halál kultúráját építi.
- Egy láthatatlan vírus mindent megrengetett, viszonylagossá tett.
- Mélyreható változás, megtérés nélkül nincs jövő.
- A természet fellélegzett az ember visszahúzódása miatt.
- A világnak van gazdája, aki nem szenilis nagypapa, nem tűrheti az égbekiáltó bűnöket.
- „...eljön ítélni élőket és holtakat...”
- Jézus a világ Megváltója, tanítója, gyógyítója, aki által örök életünk van.
- Nem a „világvégét” várjuk, hanem Jézus Krisztust és az Ő országát.

MÁJUS 22.

„Hát nem az én drága fiam Efraim?
Hát nem az én kedves gyermekem?
Valahányszor megfenyegetem, végül
mégis elfog a szájalom iránta:
megremeg érte a bensőm, irgalmaznom kell neki
– így szól az Úr.” (Jer 31,20)

„[A fiú] még távol volt,
amikor apja meglátta őt,
megszánta, elébe futott,
nyakába borult, és megcsókolta őt.” (Lk 15,20b)

A szeretet nem zárja ki a szigorot, rendet, szentséget, büntetést.

Némelyek Istent egy tutyimutyi, a mi látásunkat, véleményünket minden esetben elfogadó, az anomáliákat is jóváhagyó, sőt megáldó, házi, felekezeti, jól irányítható kaperszakállú bácsinak képzelik.

Prédikációkban is hallom, hogy azt hirdetik: Isten nem ijeszti meg minket, a járvány tutei nem az Ő büntetése...

Tényleg? Honnan tetszik ezt tudni? Én sem tudom, de nem zárhatom ki.

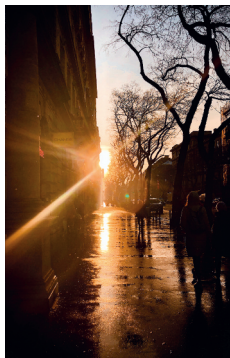
Ez a mentalitás jellemzi a nyugati gyermeknevelést is: mindent szabad, mindent megengednek, majd a gyerek eldönti, melyik istent akarja, milyen nemet választ magának, dolgozik, avagy nem... Semmiben nem korlátozhatjuk a kölköt.

Tragédia.

Testvérek, az Isten jó, irgalmas, halálosan szereti a bűnös embert, de nem debil. Remeg a szíve értünk, de a bűneinket kívül kell hagyni. Az „atyai ház” nem kupi.

Csodálatos Istenünk van, akinek a lényege a szeretet. A rend, a józanság, tisztaság, boldogság ebből a szeretetből fakad.

JÚNIUS 1.

„Istenem, ha kiárasztod Lelkedet, élet támad.” (Zsolt 104,30a)

Sokakhoz szólt az elmúlt hetekben az Örökkévaló. Nem felejti el az első döbbenetet, a karanténos nagyhetet, a sok töprengést, szorongást, könnyet, imát, belefáradást, reménykedést.

Ennyire talán még nem érintett minket a tavaszi újjáéledés.

A pünkösöd.

A lélekáradás ünnepe.

Bármi is jön, ne felejtsünk.

Test- és lélekközelből éltük át a világ, egyház, család törekenységét, drámáját.

Ez váratlan és nagy lecke.

Nincs még vége.

Élet, gyógyulás, helyreállítás ott van, ahol Isten Lelke/Szelleme kiárad.

A kiadvány a *Híd* evangélikus missziói magazin 2020. III. számának mellékleteként jelent meg, melynek fókusztemája a világjárvány.

Kiadja:

Evangélikus Missziói Központ: 1164 Budapest, Batthyány Ilona u. 38–40.
evmis@lutheran.hu | misszio.lutheran.hu

Címlapfotó: Kalocsai Richárd

Fotó, illusztráció: Perl Andrea (2/1., 2/2., 35.), Szeverényi János (3/2., 5., 6/1., 6/2., 10–14., 17/1., 18., 24., 25., 26/1., 26/2., 27., 29/2., 30., 32., 33/1., 34.), 777.blog.hu (15.), Facebook (8/1., 8/2., 20., 23., 29/1.)

Layout, tördelés: PERL Creative | Perl Andrea, Perl János

BIBLIA

***„Mert úgy szerette Isten a világot,
hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne,
el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”***

(Jn 3,16)